

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

HANDELINGEN VAN DE PLENAIRE VERGADERINGEN

003 15/07/1999 - namiddag

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

ANNALES DES SÉANCES PLÉNIÈRES

003 15/07/1999 - après-midi

Annales

Les annales sont le compte rendu intégral des séances plénières et des réunions publiques de commission où sont développées les interpellations.

Elles sont publiées sous forme de deux fascicules :

- le premier, de couverture blanche et portant les lettres PLEN en bas de page, regroupe les annales des séances plénières;
- le second, de couverture beige et portant les lettres COM en bas de page, regroupe les annales des réunions publiques de commission où sont développées des interpellations.

Les séances et les réunions ont une numérotation continue par session. Ce numéro se retrouve sur la couverture ainsi que sur chaque page avant la pagination. Les séances plénières ont une pagination continue. Les réunions publiques de commission sont paginées par fascicule.

Les annales peuvent également être consultées sur l'Internet-website de la Chambre des Représentants, à l'adresse <http://www.LaChambre.be>

Handelingen

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en met de letters PLEN in de voettekst, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met beige kaft en met de letters COM in de voettekst, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

De vergaderingen worden per zittingsperiode doorlopend genummerd. Het vergaderingsnummer staat op de kaft en op elke bladzijde vóór de paginering afgedrukt. De plenaire vergaderingen worden doorlopend gepagineerd. De openbare commissievergaderingen worden per brochure gepagineerd.

De handelingen worden tevens bekendgemaakt op de Internet-website van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, adres <http://www.DeKamer.be>

EXPLICATIONS DES SIGLES – TOELICHTING BIJ DE AFKORTINGEN

CVP	: Christelijke Volkspartij
ECOLO-AGALEV	: Ecologistes confédérés pour l'organisation de luttes orginales/Anders Gaan Leven
FN	: Front National
PRL-FDF	: Parti réformateur libéral - Front démocratique francophone
PS	: Parti socialiste
PSC	: Parti social-chrétien
SP	: Socialistische Partij
VL.BLOK	: Vlaams Blok
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten
VU	: Volksunie

Le résultat des votes ainsi que les explications de vote sont repris dans le corps des annales. La liste des membres qui ont participé aux différents votes nominatifs est reprise en annexe sous le numéro indiqué après chaque vote.

Het resultaat van de stemmingen en de stemverklaringen zijn in het corpus van de handelingen opgenomen. Voor de lijst van de leden die aan de verschillende naamstemmingen hebben deelgenomen, wordt verwezen naar de bijlage.

SÉANCE PLÉNIÈRE
JEUDI 15 JUILLET 1999

MATIN

PRÉSIDENCE de
M. De Croo

La séance est ouverte à 10.00 heures.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering :

Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance :

Verhofstadt, Onkelinx, Michel, Vande Lanotte, Durant, Aelvoet, Duquesne, Vandenbroucke, Flahaut, Verwilghen, Reynders, Daems, Boutmans, Deleuze.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Er zijn berichten van verhindering ingekomen van de leden :

Les membres suivants sont excusés :

Van den Broeck, wegens ziekte / pour raison de santé;

Colen, buitenslands / à l'étranger;

Van de Castele, verhinderd / empêchée.

Mededelingen
Communications

De **voorzitter** : Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

PLENAIRE VERGADERING
DONDERDAG 15 JULI 1999

VOORMIDDAG

VOORZITTER :
De heer De Croo

De vergadering wordt geopend om 10.00 uur.

Discussion
de la déclaration gouvernementale

Bespreking
van de regeringsverklaring

Le **président** : L'ordre du jour appelle la discussion de la déclaration gouvernementale.

Aan de orde is de bespreking van de regeringsverklaring.

Ik herinner u aan de afspraken die terzake werden gemaakt. Vandaag zullen wij een algemeen debat houden van politieke aard, gevolgd door het antwoord van de eerste minister. Daarna - en ik herinner eraan dat de heer Coveliers tot het einde wou debatteren - het debat over buitenlandse betrekkingen, ontwikkelingssamenwerking, buitenlandse handel en defensie dat we vandaag zouden afsluiten. Morgen om 10 uur zetten we het debat voort over de aspecten met betrekking tot de Staat en de sociaal-economische elementen. Het geheel zal worden afgerond door een bijkomend antwoord van de eerste minister of van de leden van de regering die hij wenst aan te duiden, de repliek van de fractieleiders gevolgd door de stemming over de motie van vertrouwen die wij gisteren ontvingen.

Collega's, ik heb een belangrijke lijst van ingeschreven sprekers. De Conferentie van voorzitters heeft mij gevraagd een gepaste alternantie toe te passen, wat ik ook zal doen.

Ik hoop dat de CVP-fractie met gepaste aandacht naar de eerste spreker zal luisteren.

De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, heren en dames ministers, staatssecretarissen en toekomstige commissarissen, collega's, ik wil dit debat over de regeringsverklaring aanvangen met oprechte felicitaties aan premier Verhofstadt.

In het begin van deze week heeft de Koning u, mijnheer Verhofstadt, tot eerste minister van de nieuwe rood-blauw-groene regering benoemd. Uw grote politieke ambitie is daarmee een zwaarwichtige opdracht geworden.

Ik waardeer de snelheid en het gevoel voor timing waarmee u de regeringsonderhandelingen hebt gevoerd die geleid hebben tot een kanteling van de politieke krachtsverhoudingen. U hebt velen verrast door het schijnbaar gemak waarmee u een onwaarschijnlijke politieke combinatie op het veld hebt gebracht. Ik waardeer het doorzettingsvermogen waarmee u thans de top van uw politieke loopbaan bereikt. Ik wens u graag de nodige fitheid toe, zowel fysiek als mentaal.

Ik feliciteer uiteraard ook de leden van de nieuwe ploeg. Ik wens hen veel dienstbaarheid. Deze gelukwensen formuleer ik welgemeend en ook een beetje bewust nadat ik van u gisteren, mijnheer de eerste minister, geen woord mocht horen over uw voorgangers. Meteen wil ik ook mijn bijzondere waardering uitdrukken voor uittredend premier Jean-Luc Dehaene die dit land acht jaar lang heeft geleid. Hij heeft ons door momenten van uitzonderlijke crisissen geloodst en België klaarmake voor de 21ste eeuw. Als de huidige regering nieuwe maatregelen op

het getouw kan zetten dan is dit enkel mogelijk omdat de vorige regering zuinig en correct heeft bestuurd. Zij heeft gesaneerd. Zij heeft de exploderende begrotingstekorten binnen Europees aanvaarde normen gebracht. Zij heeft gewesten en gemeenschappen een veel grotere financiële autonomie gegeven. Zij heeft de eerste pijlers gebouwd waarop de huidige regering de brug naar de 21ste eeuw wenst te leggen. Mijn waardering gaat ook uit naar vice-premier Herman Van Rompuy en de andere uittrekkende CVP-ministers, die in de voorbije legislatuur krachtig en eendrachtig hebben samengewerkt om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken.

Twee nieuwe accenten gaan wel in tegen vroeger gemaakte keuzes en zal onze fractie dus zeker bestrijden. Enerzijds is er sprake van het versterken van de onsamendrukbaarheid van de straf, wat symbool staat voor een meer repressieve aanpak en wat in de vorige legislatuur met alle middelen mede werd bestreden door socialist en groenen. Onsamendrukbaarheid is wezenlijk in tegenspraak met het principe van de strafuitvoeringsrechtbanken. Anderzijds is er sprake van de zogenaamde "mutualisering" ter versterking van de rechtsbijstand, wat tot een verder ondergraven van het verantwoordelijkheidsgevoel bij de burger kan leiden.

Voor buitenlands beleid wordt ook voortgebouwd op de constanten in ons Europees en internationaal beleid. Ik verheug mij erover dat niet is ingegaan op het groene programma, dat zou leiden tot een breuk in de NAVO en een Europees wanbeleid, wetende dat de groenen de verdragen van Maastricht en Amsterdam verwierpen.

Ik had evenwel gehoopt dat hier wel iets omstandiger zou worden ingegaan op de grote en terechte regeringsdoelstelling om het aanzien van België in het buitenland te herstellen. Mede om de karikatuur over de "Belgische ziekte" en alle crisissen enigszins te corrigeren, moet consequent worden gehandeld om die prioriteit in ons internationaal beleid vorm te geven.

Om de tewerkstelling te bevorderen kondigt de regering niet zelden initiatieven aan die reeds bestaan, zoals het activeren van de werkloosheidsuitkeringen en bestaansminima, tewerkstellingsprogramma's voor 50-plussers, een vrijwillige vierdagenweek en de 1/5-loopbaanonderbreking.

Andere initiatieven zijn het hernemen van maatregelen die de regering-Dehaene had afgeschaft, bij gebrek aan succes. Zo lijken de zogenaamde

startbanen zeer sterk op de eerste-werkervaringscontracten, een maatregel die werd stopgezet omdat er onvoldoende kandidaten voor opdaagden.

Op het vlak van de gezondheidszorg gaat de regering ervan uit dat "aanzetten moeten worden gegeven tot echelonnering, met een centrale rol voor de huisarts". Zij herhaalt hiermee enkel de doelstelling van de vorige regering. De nieuwe minister van Volksgezondheid zal terzake wellicht actiever optreden dan de vorige.

Een opvallende zin voor continuïteit is er ook op het vlak van sociale zekerheid. Voor de eerste minister is dit een bocht van formaat. Hoe vaak hebben we in het recente verleden niet moeten horen dat een drastische, ingrijpende, radicale hervorming van onze sociale zekerheid en een totaal nieuw gebruik ervan nodig is? Deze woorden zijn niet van mij; zij zijn geput uit de Burgermanifesten.

Van die drastische organisatorische omwenteling in de sociale zekerheid, van de radicale afbraak en het optrekken van een nieuw gebouw is nu geen sprake meer. De eerste minister treedt inzake de sociale zekerheid de visie bij die wij altijd hebben verdedigd: de visie van de geleidelijke aanpassing en modernisering.

Al blijven we over de concrete plannen van de regering in het ongewisse, de aangehaalde principes klinken ons erg vertrouwd in de oren. Hier worden zoals op veel andere beleidsdomeinen de vertrouwde paden betreden. Wat de sociale zekerheid betreft, zien de paden er zelfs zo behoudsgezin uit dat men zich eigenlijk kan afvragen of men wel degelijk die sociale zekerheid klaar maakt voor de 21ste eeuw.

Bovenop de continuïteit wordt een hele reeks maatregelen voorgesteld waarvoor de overheid de rekening op zich neemt. Dit regeerakkoord is ook merkwaardig gul: pecuniaire herwaarderding voor de hogere ambtenaren, lokale publieke informatie- en contactpunten, verhoogde rechtsbijstand, opwaardering van het statuut van griffiers en parketsecretarissen, kosteloze naturalisatieprocedures, renteloze leningen aan afgewezen asielzoekers, lagere kadastrale inkomens voor economisch bestemde ruimten in grootstedelijke wijken, imposante lastenverlagingen voor startbanen voor jongeren, verhoging van het beschikbare inkomen voor de laagste loonschalen, degressieve lastenverlaging voor de 50-plussers, fiscale aftrekbaarheid voor het "witten" van zwartwerk, kortingen op RSZ voor startende zelfstandigen, verlaging van

de nominale tarieven van de vennootschapsbelasting, eco-kortingen, milieubewuste BTW- en accijnsverlagingen, verhoging van de lagere pensioenen, aanpassing van de pensioenen aan de welvaart, een sociaal en fiscaal statuut voor de kunstenaar, verlaagde tarieven in het openbaar vervoer, de aanleg van een gewestelijk expressnet, fiscale aanmoediging van carpooling, het optrekken van ontwikkelingssamenwerking tot 0,7% van het BNP, meer middelen voor de diplomatie en niet in het minst de financiële afhandeling van het dioxinedossier.

Dit is een greep uit de onuitgegeven lijst voordelen. Iedereen zal meermaals kunnen graaien in de grabbelton. Ik hoop dat het waar kan zijn en ik gun het iedereen te kunnen delen in de grote ambitie die thans wordt vooropgesteld. Als dit alles kan, mijnheer de eerste minister, dan hebben uw voorgangers de jongste jaren een nog veel solider draagvlak opgebouwd dan zijzelf ooit hadden ingeschat. Geen enkele simulatie, geen enkele berekening laat toe de illusie te wekken dat dit regeerprogramma realistisch en realiseerbaar zou zijn. Ambitie kan ook omslaan in illusie.

Deze Waalse rood-blauwe combinatie werd naderhand systematisch op alle niveaus doorgetrokken, eerst op federaal vlak bij monde van informateur Michel, nadien volgden ook de Vlaamse en de Duitstalige onderhandelaars. De as PS-PRL is dus - raar maar waar - de ruggengraat geworden van het gehele bestuursapparaat. Men heeft dus alles op een hoopje gegooid en gedaan alsof de kiezer niet afzonderlijk heeft gekozen voor de Europese, regionale en federale bestuursorganen en -mandatarissen. Deze ongezonde vermenging van bestuursniveaus heeft zich voortgezet. Europese verkozenen bekleeden ministerambten; federaal verkozenen worden minister in een regionale regering! Meer dan ooit is het bestuurlijke België verworpen tot een onontwarbaar kluwen waarin verkozenen van één instelling plots opduiken als uitvoerend verantwoordelijke in een andere instelling. Bij de Volksunie is het dermate uit de hand gelopen dat men gewag kan maken van een echte farce.

Mijnheer de eerste minister, mijns inziens wordt de klok teruggedraaid. Onder het mom van federale loyaliteit schuilt een nieuw soort unitarisme, net nu de bestuurscultuur tussen Vlaanderen en Wallonië verder van elkaar verwijderd is dan ooit. Plots hebben uw Waalse regeringspartners nood aan zeventien - een hallucinant aantal - gewest- en gemeenschapsministers.

Iedereen was het erover eens alle verkiezingen op hetzelfde ogenblik te houden. Deze optie is evenwel uitgemond in een debacle van formaat, met name de vermenging van thema's, politieke strategieën en politiek personeel. De democratie heeft hierbij niets gewonnen zoals oorspronkelijk de bedoeling was; integendeel we hebben een stap terug gedaan. De nieuwe regering is absoluut geen authentieke weerspiegeling van de wil van de kiezer.

Inhoudelijk bevat het regeerakkoord onmiskenbaar een aantal positieve punten. Zij kunnen de fundamenteën zijn van een degelijke hervorming. De verbetering van de overheidscommunicatie, de inkorting van de asielprocedures, de installatie van de regularisatiecommissie; de inkrimping van het aantal wetten en reglementen, de wetsevaluatie, de verhoging van de laagste pensioenen en de werknemersparticipatie dragen onze goedkeuring weg. Uiteraard zijn wij bereid in het parlement te discussiëren over de wijze waarop deze maatregelen moeten worden uitgevoerd.

Daarenboven verheugt het mij dat de regering van plan is de voedselketen in haar geheel - door middel van één grote controle - te bewaken. Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen - met groepering van inspectie- en controletaken - zal boven de doopvont worden gehouden. Op basis van de informatie waarover wij beschikken, blijkt de regering het wetsvoorstel - ingediend ten tijde van de perikelen rond de vleesfraude - van CVP-collega Hubert Brouns te volgen. Ik herinner u eraan dat het bewuste voorstel toentertijd werd tegengehouden door de PRL en de SP. Zij verzetten zich in die periode met hand en tand tegen een eengemaakte controle op de voedselketen.

Naast enkele waardevolle en soms verfrissende nieuwe voorstellen, getuigt dit regeerakkoord van een grote zin voor continuïteit. Tot onze grote vreugde borduurt dit akkoord expliciet voort op het beleid van de voorbije jaren, bijvoorbeeld het werkgelegenheids-, het justitie-, het buitenlands beleid en de sociale zekerheid. Voor het departement van Justitie verwijs ik onder andere naar de integrale uitvoering van de Octopusakkoorden, de Hoge Raad voor de Justitie, de strafuitvoeringsrechtbanken, een snellere en humanere rechtsbedeling, elektronisch huisarrest, slachtofferzorg. Zelfs het zogenaamd nieuwe veiligheidsplan is de exacte uitvoering van hetgeen in de nieuwe politiewet werd opgenomen, niet meer en niet minder.

Hoe dan ook, de kern van het regeerakkoord bestaat erin dat de zes regeringspartijen zich verbinden tot het respecteren van een aantal krijtlijnen.

Meer bepaald gaat het om vier krijtlijnen. Ten eerste, de witte krijtlijn, het volgen van het Europees stabiliteitspact en het bereiken van een begrotingsevenwicht in het jaar 2002; ten tweede, de rode krijtlijn, het garanderen van de middelen aan het stelsel van de sociale zekerheid en daarenboven het rekening houden met de nieuwe behoeften in de samenleving; ten derde, de blauwe krijtlijn, het verlagen van de fiscale en de parafiscale druk, inzonderheid de lasten op arbeid tot op het niveau van de ons omringende landen en, ten vierde, de groene krijtlijn, de duurzame ontwikkeling als waarborg voor een veilige en gezonde toekomst.

Deze krijtlijnen impliceren dat men belastingen zal verlagen en toch het begrotingsevenwicht behouden, dat de parafiscale druk, waaronder de sociale bijdragen, zal dalen en dat de sociale bestedingen zullen stijgen. Kortom, met zijn allen zullen wij beduidend minder bijdragen aan de overheid en beduidend meer ontvangen, zonder dat het begrotingsevenwicht in het gedrang komt. Het lijkt de quadratuur van de cirkel.

Achter al deze contradicties schuilt een dubbele logica.

U gaat er in de eerste plaats van uit dat de verlaging van de fiscale en parafiscale druk zich zeer snel zal vertalen in nieuwe arbeid, dus in verhoogde fiscale en parafiscale ontvangsten. Men kan urenlang discussiëren over de juistheid van deze stelling en over de reële impact ervan. Zij behoort tot de kern van uw gedachtegoed. Wat dit punt betreft, geef ik u het voordeel van de twijfel. Wel zullen wij met grote alertheid opvolgen of deze kernidee zich ook op het terrein realiseert. Het gaat immers over de achillespees van dit gulle regeerakkoord.

U gaat er in de tweede plaats van uit dat deze vele voordelen absoluut worden vergrendeld. Pas halverwege de tekst van uw regeerakkoord wordt duidelijk dat de hele korf beleidsmaatregelen slechts geldt in zoverre het begrotingsevenwicht wordt gehaald en gehandhaafd. In enkele lijnen tekst wordt meegegeven dat vele tientallen bladzijden nieuwe maatregelen en initiatieven ondergeschikt blijven aan een droombegroting en dat daarenboven de vrijgemaakte beleidsruimte "evenwichtig" zal moeten worden toegewezen. Precies daar maakt men opnieuw geen

keuze en plaatst men tewerkstelling, sociale zekerheid en duurzame ontwikkeling parmantig naast elkaar. Vanuit deze "versleuteling" - zeg maar vergrendeling - is het niet moeilijk om ambitieuze en dure programmapunten voor te spiegelen. Het regeerakkoord is de optelsom van het verlanglijstje van zes partijen, maar ieder concreet punt is geconditioneerd door latere financiële beleidsruimte en door uitgestelde arbitrage.

Vandaar wellicht dat bij zoveel punten staat dat de regering "zal overwegen, bestuderen, streven" - en nog een handvol synoniemen -, maar dat zo weinig onvoorwaardelijke engagementen worden opgenomen. De principes vervagen tot krijtlijnen en actiepunten vernauwen tot denkpijlen. Er werd dus niet beslist. De keuzes werden uitgesteld; in feite koos u ervoor om nu nog niet te kiezen.

Waar u terecht poneert dat een stringent begrotingsbeleid absoluut noodzakelijk blijft in het licht van onze schuldenlast, vrees ik dat u niet zo strikt zult optreden en dus aan een lager tempo de schuldenlast zult afbouwen dan voorzien in het stabiliteitspact. Wij zijn benieuwd of u het Europees stabiliteitspact correct zult volgen. Wij hebben nogal wat redenen om daaraan te twijfelen.

Ten eerste, deze regering is niet van plan de aanbevelingen van de Hoge Raad van Financiën te volgen. De Hoge Raad stelt een begrotingsoverschot van 0,3% in 2003 en van 0,4% in 2004 voor. Deze regering wenst echter niet verder te gaan dan een begrotingsevenwicht in die jaren.

Deze houding verwondert ten eerste omdat het precies de VLD is geweest die de voorgaande regering aanhoudend heeft verweten dat ze in de goede jaren niet meer bespaarde dan de Europese programma's voorschreven.

Na de regeringsverklaring blijkt alvast dat de begrotingsrigiditeit van de VLD veel sterker was in haar oppositiediscours dan in het regeerakkoord.

Ten tweede wenst de regering de daling van de intrestlasten als gevolg van de verdere schuldafbouw door de opbrengst van privatiseringen aan te wenden voor de financiering van nieuwe initiatieven. Indien deze regering het Stabiliteitspact wil naleven, moet ze het primair overschot minstens tot 2002 op 6% handhaven en kan ze de daling van de intrestlasten als gevolg van de privatiseringen niet besteden om nieuwe uitgaven te doen waardoor het primair overschot onder de 6% daalt.

Mijnheer de eerste minister, de CVP vraagt u zeer uitdrukkelijk of uw regering zich hieraan zal houden. Als u dit niet doet, kan er terecht van een trendbreuk worden gesproken, echter wel van een negatieve trendbreuk.

Mijnheer de eerste minister, ik verzoek u het kostenplaatje te maken van de nieuwe initiatieven of van de uitbreiding van bestaande initiatieven. Alhoewel ik weet dat de regering pas in het najaar haar begroting zal voorstellen, moeten er, mijns inziens, echter reeds cijfers beschikbaar zijn.

Wie herinnert zich niet dat de SP en de VLD in volle verkiezingsstrijd elk een korps professoren zouden aanstellen om te bewijzen dat ze de juiste cijfers hanteerden in hun macro-economische redenering. Externe deskundigen zouden exact berekenen wie van beide partijen niet met overschatte of onderschatte simulaties werkte. De uitdaging om die cijfers voor te leggen is vandaag des te groter.

Mijnheer de voorzitter, collega's, een andere hoeksteen van het regeerakkoord is het behoorlijk bestuur.

Dit geldt ten aanzien van de politieke instellingen, parlementen en de administraties. Op dit vlak moet men niet de indruk geven dat er niets is gebeurd. Het verheugt mij dat de huidige regering deze lijn wil voortzetten en intensifiëren. Ik reken er ten stelligste op dat het parlement zijn centrale rol in de parlementaire democratie zal kunnen vervullen ondanks alle externe audits, alle commissies en adviseurs die zullen worden aangesteld. Ombudsmannen en het Rekenhof zullen het parlement ten dienste staan.

Mijnheer de eerste minister, ik wens terzake een aantal bemerkingen te maken.

Kiest men voor de hervormingen van de openbare besturen wel de meest efficiënte methode? Het positieve van deze methode is omgekeerd evenredig met de complexiteit van de voorgestelde methode van een allesomvattende audit, een publieke bevraging en daarbovenop een volksraadpleging over een globaal ontwerp. Het lijkt erop dat deze regering met deze methode streeft naar een simpel plebisciteren en het buitenspel zetten van de ambtenaren. Wordt dit misschien het ultieme bewijs van onbehoorlijk bestuur? Dezelfde bemerking geldt voor het in se lovenswaardige voorstel om de kabinetten waar mogelijk af te slanken en de administratie dichter bij het beleid te betrekken. Na dit goede nieuws meldt de regering echter onmiddellijk dat de afslanking van de kabinetten volledig

gecompenseerd wordt door de mogelijkheid voor de ministers om externe deskundigen aan te stellen. Hoe dit kadert in een pleidooi voor de herwaardering van de administratie begrijp ik niet! Aan het intensief beroep doen op externe deskundigen heeft dit land een aantal onfrisse en minder fraaie herinneringen. Het UNIOP-dossier is er slechts een van.

Indien een dergelijke maatregel toch wordt doorgevoerd, zal de Kamer moeten beschikken over een permanente lijst van al de uitbestede studieopdrachten, hun timing en de voorziene honoraria.

Collega's, het is ten eerste de vraag of de aanstelling van drie bijzondere commissarissen een bewijs is van behoorlijk bestuur. Dat ze aangesteld worden om bijzondere knelpunten aan te pakken, is duidelijk. Ik vraag me echter af of hun statuut wel een democratische controle door het parlement toelaat. Is het niet veeleer een vlucht voor politieke verantwoordelijkheid in explosieve materies. Sedert 1 juni heeft de nieuwe commissaris-generaal van de dienst voor administratieve vereenvoudiging zijn job opgenomen. Morgen gaat de nieuwe permanente commissaris van start. Is dat een voorbeeld van goed bestuur?

Alhoewel de procedure eind vorig jaar nog werd vereenvoudigd, wil deze regering de naturalisatieprocedure verder versoepelen.

Bijna op hetzelfde ogenblik dat deze nieuwe wet van toepassing wordt, zal de nieuwe meerderheid een nieuwe wetswijziging voorleggen. Zo wil men onder meer de fameuze vragenlijst die de wil tot integratie moet onderzoeken opheffen en zal het parket nog slechts een maand in plaats van drie maanden de tijd krijgen om een aanvraag te onderzoeken. Het lijkt geen twijfel dat een dergelijke korte termijn geen ernstig onderzoek toelaat en dat het onderzoek naar de integratiewil volledig wordt uitgehold.

De plannen van de nieuwe meerderheid zijn des te bevreemdend omdat zij terugkomen op voorstellen die ook vorig jaar werden gedaan, maar door een aantal partijen, waaronder die van de huidige meerderheid, werden verworpen. Van enige consistentie in het bestuur is er dus geen sprake meer.

Om de Franstalige meerderheidspartijen ter wille te zijn, maakt de VLD in dit dossier een enorme bocht. Vorig jaar nog was men bij de VLD van mening dat - en ik citeer - "er geen maatschappelijk draagvlak bestaat voor de versoepeling van de naturalisatie".

De toenmalige fractieleider van de VLD verklaarde toen dat een verdere versoepeling "een tijdbom is, niet alleen voor Brussel, maar voor het hele land". De nieuwe minister van Justitie verklaarde tijdens de verkiezingscampagne dat de voorbije jaren als het ware werd "gegooid" met naturalisaties en hij pleitte voor een verstrenging van de procedure. Thans zal hij een wetswijziging voorbereiden die van de naturalisatieprocedure een loutere formaliteit maakt. Wie wordt er bedrogen, collega's?

De CVP heeft steeds geopteerd voor een bevordering van de integratie van vreemdelingen via een verantwoorde naturalisatieprocedure. De wetswijzigingen van 1995 en 1999 waren het resultaat daarvan. Het onderzoek naar de integratiewil werd kwalitatief en uniform benaderd in de wetgevingen van 1995 en 1999. Ons standpunt was en blijft gebaseerd op reële integratie van de vreemdelingen en vooral op een sluitende veiligheid voor de burgers. Het voorliggende voorstel van de regering is voor ons absoluut onaanvaardbaar.

Collega's, naast een aantal positieve punten die wij uiteraard zullen steunen en sommige elementen die absolute continuïteit vereisen, houdt dit regeerakkoord vooral een aantal onberekenbare beloftes in en een aantal bewijzen van manifest onbehoorlijk bestuur en bovenal bevat het een nooit geziene verdwijntruc met verschillende varianten. Dit is een nieuw en origineel systeem om toe te laten heel wat essentiële vragen op een elegante manier uit de weg te gaan.

De eerste variant is: erover zwijgen. Het regeerakkoord zwijgt volkomen over de financiële consequenties: de enige cijfers die erin voorkomen zijn zuiver statistische gegevens. Dat het hele luik over tewerkstelling, fiscaliteit, openbare financiën wordt afgehaspeld, bijna zonder één enkel bedrag of percentage te vernoemen, is verbijsterend. Inzake justitie wordt met geen woord gerept over de noodzakelijke verdubbeling van het budget, die de VLD steeds in het vooruitzicht had gesteld, noch over de verbetering van het statuut van de magistraten en evenmin over de politiehervorming en het cruciale debat over het politiestatuut. Dat er niet wordt gesproken over landsverdediging, over de Afrikapolitiek, over de vrije beroepen, dat zal wellicht als een vergetelheid worden bestempeld. Maar dat woorden zoals "gezin", "menselijke waardigheid", "plattelandproblematiek" ook als het ware worden vergeten is al veel meer typerend voor deze "contractploeg".

Dit stilzwijgen geldt in het bijzonder voor de bio-ethische dossiers die naar het parlement worden doorgeschoven. Daarmee schept deze regering het beeld van een bestuur dat zelf geen visie ontwikkelt op mens en samenleving.

Politiek kan men de essentiële vragen over het concept van de samenleving, over de dragende waarden en de interactie tussen individu en gemeenschap, over engagement en verantwoordelijkheid, over leven en dood niet uit de weg gaan, zeker niet in deze tijd waarin we evolueren naar een steeds haastiger samenleving en een maatschappij op drift.

Als CVP'er ga ik ervan uit dat de overheid haar rol moet spelen in dit debat. Ze moet antwoorden helpen zoeken voor de onderliggende maatschappelijke thema's en normen opstellen die ze naderhand ook collectief verdedigt. Hoe zal de regering zich overigens opstellen als deze gegevens zich aandienen op het internationale forum? Ik beschouw het als een vorm van beleidsarmoede als het debat over de ethische thema's en de finaliteit van wat we doen en laten afgevoerd wordt van de regeringsagenda. Politiek is ook durven opkomen tegen maatschappelijke vervlakking en voor hoogstaande morele normen. U gaat deze grote uitdaging uit de weg. Het debat zal uiteraard in het parlement worden gevoerd. Het is niet meer dan evident dat wij hierover zullen debatteren. Wij zijn expliciet vragende partij om ter zake in consensus oplossingen te zoeken voor iedereen. Wij zullen niet dulden dat onder het mom van de grote parlementaire vrijheid een verborgen agenda wordt doorgedrukt.

De tweede variant van de verdwijntruc is het aangekondigde onderzoek. Voor tal van materies worden audits en onderzoeken in het vooruitzicht gesteld zodat de regering vooralsnog geen stelling moet nemen. Bijzonder opvallend gebeurt dit voor het drugsbeleid. Eigenlijk wordt het signaal gegeven dat de huidige richtlijn op losse schroeven komt te staan. De regering realiseert zich onvoldoende dat dit een ondermijnd effect heeft op het strafrechtelijk beleid.

Een derde variant van de verdwijntruc is het oprichten van veelsoortige commissies. Op die manier heeft de regering besloten om nu nog geen beslissing te nemen zodat elders en later kan worden besloten. Dit doorschuiven van verantwoordelijkheid is net iets te gemakkelijk. Het laat echter onmiskenbaar toe om sneller tot een akkoord te komen. Voorbeelden hiervan zijn de

commissie voor Politieke Vernieuwing, waarin de zo bejubelde bestuurlijke vernieuwing zal worden ondergebracht, en de deontologische commissie van het parlement waarin de decumul van mandaten zal worden besproken.

Een vierde variant van de verdwijntruc is het formuleren van fraaie intenties. In deze gevallen - ik denk onder meer aan het gewestelijk expresnet - neemt men een principiële beslissing maar weigert men de middelen hiervoor expliciet uit te trekken. Zo weten wij allemaal dat de regering reeds bij voorbaat heeft uitgemaakt dat een aantal van die projecten financieel absoluut niet haalbaar zijn omwille van de veelheid aan beloften die ze heeft gedaan. Toch wordt de intentie geformuleerd. Hieronder valt natuurlijk ook de fiscale discriminatie van gehuwden waarnaar in de meest vrije bewoordingen wordt verwezen. Men kan zo aanvoelen dat het alleen gebeurt pour les besoins de la cause.

De vijfde en belangrijkste variant op de verdwijntruc is wat ik de luxueuze verstikking noem. De manier waarop de verdere staatsvorming wordt afgevoerd naar een intergouvernementele en interparlementaire conferentie voor institutionele vernieuwing waar zowat iedereen zijn zeg zal hebben en waar een tweekoppig voorzitterschap moet instaan voor eenduidigheid is zonder meer verbijsterend. Wat mij nog meer verbijstert is dat de Volksunie dit voldoende stevig vindt om kritiekloos in de Vlaamse regering te stappen. Deze conferentie is niet meer dan een schaamlapje. Ze biedt geen enkele garantie dat er binnen een redelijke termijn een redelijke vooruitgang zal worden boekt. Historisch gezien is de CVP de enige partij die systematisch de verschillende staatsvormingen heeft begeleid tot aan hun realisatie. De CVP heeft steeds gezegd dat in de voorbije legislatuur alleen voorbereidende stappen zouden worden gezet, wat we ook hebben gedaan. Nu, na de verkiezingen van 1999, moet een nieuwe stap worden gezet, niet om separatistische ideeën te realiseren maar wel om bestaande structuren te verfijnen en aan te passen. We hebben vijf prioriteiten gesteld. De VLD en de Volksunie beschouwden dit bij de verkiezingen als een minimalistisch programma. Ik stel vandaag echter vast dat dit een maximalistisch programma is geworden. Wat kan er uit een conferentie komen?

Ik zal even het regeerakkoord citeren omdat het zo goed de sfeer weergeeft waarin dit contract is gesloten: "De reflectie en de onderhandelingen voortzetten in het licht van de dagelijkse werking en de opduikende

moeilijkheden, mogelijke belangenconflicten voorkomen door op zoek te gaan naar serene en constructieve convergentie, op consensus berustende voorstellen opmaken voor de komende belangrijke problemen inzake de werking van de federale staat in al zijn geledingen en dan vertrekkend van het principe van de solidariteit tussen personen". Bij het lezen van dit laatste zinnetje, met name "vertrekkend van het principe van de solidariteit tussen personen", weten wij dat dit de PS-grendel is en dat er fiscaal en sociaal niets zal gebeuren.

Ik confronteer graag deze fraseologie met de zo heldere verklaring van de huidige eerste minister, die in oktober 1996, toen nog als "would be"-eerste minister, op een snelle en grondige aanpassing van onze staatsstructuren aandrong. Ik citeer hem: "Dat er zo snel mogelijk, liefst onmiddellijk, een grotere autonomie aan de gewesten en gemeenschappen in ons land zou worden toegekend. Die uitbreiding van bevoegdheden moet zowel de sociale zekerheid als de fiscaliteit betreffen. Ik zie niet in waarom terzake tot 1999 zou moeten worden gewacht. Wachten betekent dat wij ons nogmaals voor langere tijd, immers drie jaar, neerleggen bij het immobilisme dat het huidige sociaal-economisch beleid kenmerkt en dat wordt gedictéerd door de PS vanuit het zuiden van dit land." Einde citaat uit de verklaring van de heer Guy Verhofstadt.

Collega's, de Vlaamse Leeuw van de VLD, maar ook van de Volksunie, is met de gouvernementele en interparlementaire conferentie definitief getemd. Iedere wezenlijke institutionele vernieuwing wordt dus bevroren of in de kiem gesmoord. Deze vondst getuigt niet van een nieuwe politieke cultuur, niet van behoorlijk bestuur. Dit soort constructies ligt zeker niet in de denken en de werkstijl van de Vlaamse meerderheid in dit land. De huidige Vlaamse meerderheidspartijen leggen een zeer zware hypotheek op ons federaal model. Om die hypotheek te lichten, zullen bijkomende afspraken inzake agenda, timing en procedure noodzakelijk zijn.

Mijn grootste kritiek op het regeerakkoord heeft niets te maken met de handigheidjes waarmee de huidige meerderheid keuzes cumuleert, uitstelt, neutraliseert of afvoert. Mijn grootste kritiek is inderdaad fundamenteel: dit regeerakkoord straalt volgens ons geen visie op lange termijn uit. Het is de ode aan de burger. Hij zal minder reglementen krijgen, meer diensten van de overheid en hij zal hiervoor minder moeten betalen. Wie wordt niet verleid door een dergelijk aanbod? Dit soort

materialistische logica, dit soort duidelijke eenvoud mag en moet er zijn, maar er moet iets bovenop. Valt het niet op dat in onze samenleving nog nooit zoveel welvaart aanwezig was, dat België als eerste Europees land als vijfde op de VN-lijst figureert inzake welvaart, maar dat tegelijkertijd nog nooit zo acuut de leemte voelbaar is geweest naar onderliggende waarden? Nooit was er tegelijk zoveel communicatie en zoveel eenzaamheid. Politiek moet meer zijn dan het scheppen van welvaart; zij moet minstens even intens bijdragen tot het welzijn van elke mens. Politiek moet meer zijn dan schepper van rechten voor de burgers, zij moet ze ook aanzetten tot burgerzin en verdraagzaamheid. Politiek moet ook meer zijn dan de behoeder van individuele rechten, zij moet ook de maatschappelijke cohesie stimuleren. Maar over dit alles vind ik geen woord in het regeerakkoord. Op geen enkel moment overstijgt dit akkoord het materiële denken. De meerwaarde die de groenen op dit stuk konden verlenen aan blauw en rood is weggemoffeld in een handvol mooie frases. Dit leidt tot maatschappelijke gezichtsvervalsing.

In politiek moet welzijn een hogere norm zijn dan welvaart. Mijnheer de eerste minister, uw regeerakkoord heeft het nauwelijks over welzijn en wanneer toch het woord valt, is het in het kader van het landbouwbeleid en gaat het om het dierenwelzijn.

De fundamentele vraag naar een welzijnsmaatschappij krijgt in uw brug naar de volgende eeuw geen plaats: dit is benauwend. Letterlijk en figuurlijk heeft de burger de sleutel in handen voor het inperken van het mobiliteitsprobleem: hij kan in veel gevallen een beheerder gebruik maken van de medische diensten, hij kan de overlast van de rechtbanken helpen indijken door minder impulsief te procederen, hij kan gedisciplineerder omgaan met afval en zwerfvuil. Niet alleen de individuele burger, maar ook de professionele dienstverlener kan een grotere zin voor verantwoordelijkheid aan de dag leggen. Advocaten zouden intern en zonder nieuwe rechtsregels perfect kunnen afspreken om vertragsmanoeuvres te beperken. Medici zijn het best geplaatst om overconsumptie tegen te gaan. Financiële dienstverleners kunnen zeer sterk bijdragen in de strijd tegen witwassystemen en de strijd tegen criminele organisaties. Verzekeringsmaatschappijen en de automobieli-industrie kunnen de systematische autodiefstal helpen bestrijden. Journalisten kunnen strikter waken over het noodzakelijke respect voor privacy.

Kortom, naast de actieve welvaartsstaat moeten wij ook werken aan de verantwoordelijke samenleving, aan een versterkt maatschappelijk weefsel. De samenleving is veel rijker dan de optelsom van tien miljoen burgers: de reële rijkdom is ook de veelheid aan organisaties en groepen waarin mensen worden samengebracht. Het beleid heeft nood aan een goed functionerend middenveld. Dit is geen pleidooi voor een terugkeer naar de verzuiling, maar een oproep tot het versterken van maatschappelijke dynamiek: daarrond zullen wij mobiliseren.

Mijnheer de voorzitter, ik was bekoord door de gezwindheid waarmee deze regering werd gevormd en door de vaart waarmee het regeerprogramma werd geschreven. Ik was bekoord door de eerste rookpluimen. Niets is echter zo vluchtig als stijl: alleen inhoudelijke vernieuwing is blijvend en die is er, mijns inziens, niet. Bij de lezing en herlezing van het regeerakkoord heb ik vooral geleerd hoe men thema's vermijdt, hoe men kiest om niet te kiezen, hoe men vooruitschuift of elegant afvoert. Ik begrijp dat dit de enige mogelijkheid was om zes partijen te lijmen: er is geen dragend concept, geen uitgesproken visie, er zijn geen cijfers en nauwelijks vervaldata, behoudens deze die in de vorige legislatuur werden vastgelegd. Zo is het beloofde land onbereikbaar. Uw brug naar de eenentwintigste eeuw, mijnheer de eerste minister, staat in de steigers. Of zijn het tal van bruggen, vooral naar de andere partijen? Het wordt zeker een postmodernistisch kunstwerk waarin iedere partner zijn eigen pijler zal kleuren, maar kunstcritici zeggen mij nochtans dat het postmodernisme voorbij is en dat wij naar de eeuw van de symbiose gaan. Daar zullen wij in elk geval aan werken, vanuit onze CVP-fractie, met een volgehouden zin voor verantwoordelijkheid. Het menselijke maatschappijbeeld dat wij beogen ziet de burger niet als een pure consument van de overheid, maar ziet hem als een verantwoordelijk en sociaal persoon in de grote dynamiek van deze tijd. Het is vanuit deze optiek, mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, leden van deze regering, dat wij kritisch maar krachtig oppositie zullen voeren: constructief waar het kan, maar zeer hard waar het moet.

Le président: La parole est à M. Jean-Pol Poncelet.

M. Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs et mesdames les ministres, chers collègues, le premier ministre nous a assuré qu'il avait ouvert

pour notre pays la voie vers le XXIème siècle. Une formule-choc, sans doute, bien dans l'air du temps et de la mode. Mais au-delà du slogan, à moins d'avoir le pouvoir d'arrêter le temps, je ne vois vraiment pas ce qui aurait pu empêcher n'importe quel autre gouvernement d'amener notre pays vers le siècle suivant.

Aujourd'hui, ce qui m'importe surtout c'est la manière dont notre pays parviendra à ce rendez-vous symbolique. C'est la manière dont vous proposez de "répondre au changement". C'est le contenu réel de ce soi-disant programme novateur.

En fait de changement, s'il est aujourd'hui bien certain que l'on va, un jour changer de siècle, le changement le plus notable me semble bien être le vôtre, monsieur le premier ministre. Et à vrai dire, je m'en réjouis!

Vous dites que "l'opposition prétendument fondamentale entre un modèle qui stimulait surtout la croissance et l'emploi et un modèle dont le point de départ était la protection sociale peut être dépassée. Il ne s'agit plus, dites-vous, de choisir entre l'une ou l'autre, mais de les imbriquer l'une dans l'autre". Bravo! Vous avez tout simplement découvert - enfin! - les vertus de l'économie sociale de marché, ce système que la démocratie chrétienne a contribué à implanter avec succès dans toute l'Europe. Et je persiste à dire "avec succès", ainsi qu'en témoigne le dixième rapport mondial sur le développement humain publié par le Programme des Nations-Unies pour le développement: il classe la Belgique au cinquième rang mondial, au premier rang des pays de l'Union européenne, dans un système d'indices liés non seulement au produit intérieur brut (PIB) mais également à des critères démographiques et sociaux, dont l'espérance de vie, le degré de scolarisation ou l'illettrisme.

Votre accord politique n'a rien d'un programme novateur. C'est tout au plus un catalogue de bonnes intentions très générales. A la recherche du changement tant annoncé, on y découvre surtout une très grande continuité. En fait, on ne reprend pas tous les mêmes, mais on maintient les lignes essentielles de la politique économique et sociale du gouvernement sortant. Une politique pourtant si critiquée et combattue ici-même par vos partenaires d'aujourd'hui.

Manifestement, les partis de l'ancienne opposition - libéraux et écologistes - ont rapidement abandonné le poujadisme à vocation électorale dont ils avaient imprégné leur campagne. Jugez-en: où

est la revendication répétée des écologistes de réduire autoritairement la durée du travail à 32 heures sans perte de salaire ? Où est l'impôt sur la fortune qu'ils réclamaient ? Où donc trouve-t-on la remise en cause du pacte de stabilité, cette "horreur" pourtant tant décriée ? Quelle avancée est faite en vue de la régularisation des personnes en séjour illégal ? Et parallèlement, qu'est devenue cette exigence des libéraux d'envoyer des militaires dans les rues pour assurer l'ordre ? Où retrouve-t-on leur proposition d'un impôt négatif à concurrence de 50 milliards de francs ?

Sur près de quarante pages se succèdent les mêmes termes : poursuivre, continuer, renforcer, intensifier. Avec chaque fois la référence à des initiatives antérieures que les écologistes avaient combattues avant de les accepter aujourd'hui.

Je continue ma liste :

- l'exécution des accords "Octopus" sur la réforme des polices et de la justice;
- la réduction des cotisations patronales à la sécurité sociale - M. Defeyt, réinstauré grand bourreau de l'économie verte, qui n'avait cessé de mettre en cause cette mesure, a payé cash : malgré l'in vraisemblable inflation des portefeuilles, il n'exercera aucune responsabilité dans l'exécutif !;
- l'activation des allocations de chômage;
- l'augmentation des places dans les centres fermés pour les délinquants mineurs;
- les procédures accélérées en matière pénale;
- la privatisation des entreprises publiques : hier "consolidation stratégique", aujourd'hui "modernisation", des habillages sémantiques dans l'espoir de faire passer la pilule aux conservateurs de gauches;
- la législation sur les cumuls;
- la libéralisation du marché de l'électricité, un projet que M. Deleuze n'a pas voté et dont il veut aujourd'hui accélérer la réalisation : sans doute en intervenant d'autorité dans les contrats à long terme conclus entre les intercommunales et Electabel;
- le report à quarante ans de l'échéance des centrales nucléaires, une garantie qu'aucune autre majorité n'avait jamais accordée aux électriciens, tout surpris aujourd'hui du gigantesque volant financier que va leur offrir le fonctionnement prolongé d'installations amorties.

C'est même - mieux encore ! - la continuité sans le savoir. Comme dans le chapitre consacré à la politique de l'emploi, où vous annoncez des mesures nouvelles alors que les décisions ont déjà été prises. Ainsi, l'intégration et le renforcement des régimes existants d'insertion des jeunes, comme les stagiaires et les contrats de première expérience professionnelle. Très bien, bravo, proficiat; mais c'était décidé depuis avril dernier ! Tout comme d'ailleurs était décidée l'indexation des barèmes fiscaux.

C'est - encore plus fort ! - la continuité des idées dans la discontinuité des personnes. Ainsi en est-il de ces deux propositions qui ne figuraient que dans un seul programme électoral, celui du nouveau PSC. D'abord, pour éliminer les pièges à l'emploi, cette très heureuse et très opportune décision de permettre à des personnes qui échangent leur allocation pour un emploi de continuer à bénéficier pendant une période transitoire des avantages émanant de la sécurité sociale qui étaient liés à leur statut précédent. Nous avons chaque fois cité l'exemple de l'allocation familiale majorée. Ensuite, en vue d'un réaménagement volontaire du temps de travail et de la semaine de quatre jours, cette proposition tout aussi opportune d'instaurer un système généralisé d'interruption de carrière d'un cinquième, autorisée en principe pour chaque travailleur qui le demande.

Vous parlez de changement de politique. Il y a quelques réelles nouveautés. On peut les saluer, et je pense ici tout particulièrement à l'arrivée dans votre gouvernement de deux femmes aux fonctions de vice-Premier ministres.

Pour le reste, nous avons de profonds doutes sur la capacité de votre équipe à traduire votre catalogue de bonnes intentions. D'ailleurs les premiers gestes que votre majorité a posés ne laissent présager rien de bon sur la manière dont vous prétendez vouloir imposer le soi-disant changement.

Je constate à regret que ce gouvernement est avant tout une voie royale tracée pour 21 excellences - 15 ministres, 3 secrétaires d'Etat et 3 sous-secrétaires d'Etat -, là où il n'y en avait que 17 lors de la précédente législature.

Vingt-deux pour cent de ministres en plus au niveau fédéral, cent pour cent de ministres en plus à la Communauté française, trente pour cent de ministres en plus à la Région wallonne : notre pays comptait 45 excellences gouvernementales lors de la précédente législature; il en comptera demain 58.

C'est tout simplement, avant même d'avoir fini d'en régler le solde, le retour aux années 80.

Avant même d'avoir gouverné, cette majorité a donc déjà tenu sa première promesse, celle de créer de nouveaux emplois... C'est sans doute cela ce que vous appelez la nouvelle culture politique. A moins que ce ne soit déjà une première concession à la branche verte de votre gouvernement. Monsieur le premier ministre : la création de postes de travail, dont les observateurs s'accordent à dire qu'il s'agit là de nouvelles fonctions à temps réduit. Et sans perte de salaire, cela va de soi.

A ce rythme-là - qui sait, demain, peut-être, la création d'un ministre des Agrafeuses, comme le suggérait La Libre Belgique lundi dernier ! -, vous arriverez peut-être, comme vous l'affirmez aujourd'hui, à relever le taux d'employabilité dans notre pays. La Wallonie et la Communauté française y sont déjà parvenues, sans avoir besoin de réduction des charges patronales. Nos concitoyens, eux, ont déjà jugé : ils sont outrés.

Vous parlez de changement de politique. Mais des leviers importants de votre gouvernement - le budget, les affaires sociales, l'emploi - sont aux mains de la famille socialiste, incapable de se remettre en question après dix ans de déclin, d'"affaires" et de défaites successives. Vous nous annoncez une réforme profonde de l'administration. Mais avec à la Fonction publique un ministre socialiste qui succède à un autre, cornaqués l'un et l'autre par le conservatisme borné de la CGSP. Comment y croire ?

Vous nous parlez de nouvelle culture politique. Mais vous partagez, au sein de votre gouvernement, les influences selon les schémas les plus antédiluviens : les finances à droite, et tout ce qui touche aux Affaires sociales à gauche, toute l'agriculture à la Flandre - et flamigante de surcroît - et ce qu'il reste de la politique scientifique fédérale à la Wallonie.

Bref, à chacun sa propre clientèle. Un chapitre sur le développement durable, et je capitule en rase campagne sur la régularisation des sans-papiers. Une réduction annoncée du nombre des collaborateurs des cabinets, mais "tu peux engager des experts !" Un système de capitalisation pour les pensions, mais "tu me donnes un pour cent de plus en dépenses de santé !"

Où sont donc les vrais changements sur le fond ? L'énergie, cheval de bataille des Verts, redevient ainsi un simple secrétariat d'Etat. Les privatisations - dont on nous dit qu'elles seront

massives - dans le giron de la droite la plus libérale. Les socialistes refont main basse sur la Défense, six mois seulement après l'arrêt de la Cour de cassation, avant même que les conséquences civiles éventuelles aient été définitivement arrêtées.

Où sont donc les changements ? Ah oui, j'en vois un vrai : le portefeuille des Affaires étrangères est attribué à un ministre francophone. Je m'en félicite. Déjà, il parle de l'Afrique centrale, fait référence au passé de la Belgique au Congo, à ses responsabilités historiques : ses collègues socialistes flamands ont-ils donc déjà renoncé à la politique de diabolisation qu'ils y ont menée depuis des années ? Mais surtout, monsieur le ministre des Affaires étrangères, je compte sur vous pour tenir votre promesse de signer, dès demain, la convention cadre protégeant les minorités nationales. Je n'ose imaginer que cela pourrait ne pas être fait avant la rentrée parlementaire. Autant vous prévenir : nous vous interpellons ici même, chaque mois, sans répit sur l'état d'avancement de ce dossier symbolique.

J'espère aussi sincèrement que le ministre des Affaires étrangères pourra s'investir à temps plein dans ses nouvelles fonctions...

M. Louis Michel, ministre : Certainement !

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) :... pour permettre à la Belgique de rattraper, en partie peut-être, la dramatique perte d'influence que la nomination de Philippe Busquin à l'Europe a engendrée pour notre pays au sein de la Commission européenne. J'espère enfin qu'il quittera sa charge de président d'une formation politique pour se placer, joignant ainsi les actes à la parole, au service du pays tout entier, au-dessus des intérêts partisans.

Monsieur le premier ministre, je vous concède bien volontiers un succès : l'importance des accents libéraux dans l'accord de gouvernement.

Certains avaient parlé d'une voiture bleue avec quelques autocollants rouges et verts. Vu la légèreté du bagage que vous vous proposez d'emmener avec vous durant ces quatre années, la voiture n'a rien d'une grosse limousine ou d'un spacieux monovolume.

En effet, pour transporter le peu de bagages que vous nous avez présentés jusqu'à présent, une voiture très particulière suffit, en l'occurrence la voiture symbole du nouveau libéralisme : la Smart, avec ses pare-chocs de couleurs interchangeable - les pare-chocs et les couleurs !

La Smart, mignonne à première vue, mais symbole d'un individualisme effréné et pas vraiment plus utile dans les embouteillages que les autres automobiles.

La Smart, avec, comme au cours de la campagne électorale, un chauffeur libéral et, depuis le lendemain des élections, deux passagers contraints de s'asseoir ensemble à la seule place qui reste, "la place du mort".

Une Smart qui fait payer trop cher une certaine idée de la nouveauté.

Une Smart bleue, donc, mais où la présence du rouge et du vert se limite non pas à quelques autocollants, mais aux pare-chocs, aux poignées de portes et au frein à main.

Une Smart, preuve éclatante que les effets de manche et de marketing - aussi bons soient-ils - ne suffisent pas à vendre à la population n'importe quoi pendant très longtemps.

Monsieur le premier ministre, votre accord de gouvernement est aussi un bel éloge à la procrastination, cette manière quasi malade de remettre à d'autres lendemains ce que l'on peut entreprendre le jour-même. Qui plus est, la procrastination de ce gouvernement est double, puisqu'elle joue à la fois sur le temps et sur le lieu.

Sur le temps d'abord. Les rares mesures dont vous esquissez les contours, vous ne les envisagez qu'à moyen terme. La réforme de l'administration doit d'abord faire l'objet d'audits préalables, ce qui prendra, si l'on souhaite un travail fiable et de qualité, des mois et des mois, voire des années, avant de permettre ensuite au gouvernement de définir les lignes de force des réformes nécessaires.

Vous nous annoncez que le gouvernement élaborera "au cours de cette législature" une réforme générale des impôts sur les personnes physiques favorable au citoyen et à l'emploi, sans dire que cette réforme n'interviendrait qu'à la fin de la législature, histoire de permettre sans doute d'avoir un excellent argument de campagne lors des prochaines élections. Quant au débat nucléaire, il est dans les faits reporté à 2014, au plus tôt.

Procrastination sur le lieu, ensuite. Votre gouvernement opère un très intéressant transfert de prise de responsabilités sur d'autres niveaux de pouvoir et de décision, une belle illustration de ce qui est finalement un refus d'engagement.

Le renforcement de l'interdiction du cumul des mandats est renvoyé aux entités fédérées. L'humanisation de la

politique d'asile est renvoyée à l'échelon européen. C'est toujours devant les instances européennes que le ministre des Finances pourra défendre, du mieux qu'il le pourra, soyons-en sûr, l'idée d'un impôt sur les revenus du capital.

C'est encore devant les instances européennes que ce même ministre des Finances ira défendre l'idée que la lutte contre la fraude fiscale est une priorité.

Enfin, c'est à une conférence interparlementaire et intergouvernementale que vous confiez la poursuite du déshabillage de l'Etat belge, sans savoir où celle-ci vous mènera, avec une Volksunie comme invitée de choix. Alors que les réformes constitutionnelles relèvent exclusivement du parlement fédéral, vous avez choisi de mettre en place une nouvelle procédure qui n'est pas sans rappeler ce que nous avons toujours refusé de cautionner, le dialogue de Communauté à Communauté, où les entités fédérées se mettraient d'accord entre elles sur les avancées institutionnelles à imposer.

Les collègues reviendront plus en détail sur les différents chapitres de votre accord de gouvernement, votre catalogue de bonnes intentions.

Fondamentalement, nous craignons que les efforts longs et répétés de tous nos concitoyens pour enfin sortir du tunnel budgétaire soient rapidement réduits à néant.

Pour donner l'illusion du changement, nous redoutons que votre équipe n'en vienne à dépenser, comme l'ont fait nos aînés des années 70, l'argent en quantité, en faisant le pari que ces nouvelles dépenses - même si certaines seraient naturellement les bienvenues - pourront être compensées par d'hypothétiques "effets retour" que personne aujourd'hui n'est à même de chiffrer correctement. A trop parier sur ces derniers, méfiez-vous que ces "effets retour" ne deviennent plus prosaïquement des "effets retour de manivelle", et que des années d'efforts de la part de nos concitoyens soient à nouveau nécessaires pour les corriger.

On perçoit aujourd'hui dans votre note de gouvernement, monsieur le premier ministre, une envie de dépenser, de dépenser plus - pour les pensions, pour les magistrats, pour moderniser la Justice, pour informatiser l'administration, pour renforcer les Affaires étrangères, pour une politique intégrée de sécurité, pour l'aide légale, pour construire un RER, pour refinancer la sécu, pour rembourser les médicaments les plus chers - tout cela avec des moyens que vous envisagez au fil des

pages de réduire - moins de charges sociales, suppression de l'impôt complémentaire de crise, augmentation des déductibilités fiscales, réforme générale des impôts,...

Où est le truc ? Où et comment se feront les arbitrages ? Quand et comment seront programmées ces mesures ? Quelle hiérarchie allez-vous instaurer entre toutes ces généreuses propositions ? C'est en vain que l'on cherche aujourd'hui une réponse. Et pour cause : ces difficultés-là, vous les avez soigneusement évitées, reportant à plus tard l'inévitable confrontation avec vos partenaires, quand il s'agira d'établir des priorités, de trouver des moyens de financement, de renoncer à certaines suggestions.

A ce rythme, monsieur le premier ministre, votre politique pourrait relever plus du pari que de la saine gestion de l'Etat, et votre "Voie pour le XXIème siècle" risque bien de devenir plus brièvement une "voie vers le 21", un jeu où seuls les casinos se remplissent les poches.

Monsieur le premier ministre, de nombreux observateurs se sont interrogés sur la couleur que forme le mélange de vos couleurs respectives. A trop verser dans la poésie, on en oublie que l'arc-en-ciel compte l'orange parmi ses couleurs.

Des imprimeurs assurent que le mélange du rouge, du bleu, du vert et du jaune - pour une Volksunie présente à la Communauté flamande - génère le sépia, cette couleur née de la pieuvre qui, lorsqu'elle est utilisée, donne l'illusion du vieux.

Au plan fédéral, le mélange du rouge, du bleu et du vert produit un brun, un brun intense, proche de la couleur du chocolat. On reconnaît au chocolat, il est vrai, des vertus aphrodisiaques. Mais à trop en manger, on attrape de sérieux maux de tête et de profondes crises de foie. Par ailleurs, il est une qualité au chocolat qui peut rapidement incommoder. Le chocolat est un produit qui fond, qui perd rapidement de sa consistance dès que surviennent les premiers coups de chauffe.

Vous en êtes visiblement déjà convaincu puisque vous avez décidé de mettre les dossiers chauds au frigo. Je redoute qu'ils n'y restent que très peu de temps.

Monsieur le premier ministre, vous avez intitulé votre document "Une voie vers le XXIème siècle". Il vous reste encore dix-huit mois avant de parvenir réellement au siècle prochain. C'est un bien long chemin et vous pouvez

compter sur nous pour vous démontrer, à chaque occasion, que la voie vers le XXIème siècle pourrait être bien différente de celle que vous proposez. J'ai la très nette intuition qu'avant le 1er janvier 2001, nous parviendrons à en convaincre l'un ou l'autre partenaire de votre actuelle majorité.

Enfin, votre document est vague, réellement peu contraignant, flou même dans les modalités précises de la réalisation des objectifs. Pas étonnant, dès lors qu'il s'agissait de mettre d'accord six partis politiques aux orientations a priori assez opposées. Notre crainte est réelle que ce manque d'objectifs, cette absence de mesures concrètes ne servent finalement qu'à masquer une incapacité générale à décider de quoi que ce soit, de manière collégiale.

L'échéance réelle est encore à venir. Elle coïncidera avec la traduction concrète, en termes budgétaires, des belles intentions formulées aujourd'hui dans l'euphorie d'un accord inespéré.

Pour ce qui nous concerne, après l'accord secret signé bien avant les élections par le PS et le PRL, soigneusement démenti et caché à nos concitoyens, nous ne cautionnerons pas une deuxième tromperie de l'opinion publique : cacher sous l'apparence de la nouveauté, la juxtaposition des préoccupations contradictoires de trois familles politiques qui trouvent essentiellement dans la mise à l'écart des sociaux-chrétiens le ciment de leur prétendue cohésion. C'est donc avec sérénité mais une grande détermination que nous manifesterons notre totale défiance à l'égard de votre accord politique et que nous prenons rendez-vous à l'automne, pour découvrir enfin, chiffres budgétaires à l'appui, le tracé réel de cette voie vers le XXIème siècle...

Le **président** : Merci, monsieur Poncelet, si la concision de l'opposition est imitée par la majorité, nous en serons très heureux.

De heer Hugo Coveliers heeft het woord.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, men zegt vaak : "goede wijn behoeft geen krans." Ik zal dus bondig zijn en trachten mij te beperken tot de mij toegewezen spreektijd. Ik zal tijdens dit debat trouwens niet de enige zijn die namens onze fractie het woord neemt. Zelfs nu wij deel uitmaken van de meerderheid blijven wij een democratische fractie. In

tegenstelling tot anderen, zullen wij zoveel mogelijk mensen aan het woord laten, zodanig dat zal blijken, mijnheer Tant, dat wij wel degelijk een visie hebben en wij wel degelijk weten welke brug wij zullen nemen.

Mijnheer de eerste minister, u bent in zeer vele opzichten erin geslaagd iets historisch te realiseren. Ten eerste, u hebt in vrij korte tijd een regering gevormd. Ik ken anderen die 100 dagen kreunden toen zij die taak kregen. Ten tweede, u bent erin geslaagd - en dat is nog historischer - de CVP en de PSC in een bijzonder ongewone en ongemakkelijke rol te dwingen. Dat bleek gisteren en dat blijkt ook vandaag. Deze partijen moeten nu iets doen wat ze gedurende 45 jaar niet hebben gedaan, met name trachten oppositie te voeren en tegelijkertijd wijzen op hetgeen zij hebben verwezenlijkt in die voorbije periode. Het komt toch een beetje cynisch over wanneer ik heren die enkele maanden geleden nog minister waren, hier hoor opsommen wat allemaal niet is gebeurd. Heren van de christen-democratie, u hebt 45 jaar de tijd gehad om iets te doen.

Ik stel vast dat een gewezen minister, broer van een kamerlid, gisteren reeds zo ver ging te zeggen dat zijn partij - de CVP - uniek en onvervangbaar is. Mijne heren, ik stel vast dat u nu klaagt en zegt dat wij in ons programma niets voorzien inzake de staatshervorming. Dat is onjuist. Enkele maanden geleden hebt u in het Vlaams Parlement echter enkele mooie punten goedgekeurd.

In de eerste plaats is er eindelijk een regering zonder de CVP. Zelfs de CVP zal moeten toegeven dat het spreekwoord dat zegt dat de macht corrupteert, juist is. Omwille van de slijtage van de machtsuitvoering - zelfs de heer Lefebvre heeft hierover in 1954 gesproken - is het goed dat eens kan worden geregeerd zonder die ene groep die telkens opnieuw die macht misbruikt.

Ook inzake omvang verschilt dit regeerakkoord van de vorige. Dit regeerakkoord omvat amper 40 pagina's. Dit is een positief verschijnsel. De reden waarom vorige regeringen dergelijke lange akkoorden nodig hadden, was omdat de regeringspartners elkaar niet vertrouwden. Alles moest op papier worden gezet. Men stond er zelfs op dat ook de ethische problematiek in het regeerakkoord werd opgenomen. Een dergelijke aangelegenheid hoort niet thuis in een regeerakkoord, omdat iedereen daarover vrij moet kunnen oordelen. Door dit in het regeerakkoord op te nemen, wilde men de overtuiging van 15 tot 20% van de bevolking aan de andere 80% opdringen. Dit is immoreel.

Wij hebben dit niet nodig. In het huidige regeerakkoord werden een aantal zeer degelijke basisideeën opgenomen, die de basis vormen voor een dialoog en degelijke afspraken later. Dit is ook een vorm van de politieke cultuur die nu heerst. Dit blijkt trouwens ook uit de manier waarop door de regering de communautaire problemen zijn aangepakt. Tijdens de vorige legislatuur heeft men in de Senaat onder de zeer kundige leiding van de heer Swaelen gedurende vier jaar een inventaris gemaakt. In dat verslag vindt men een aantal elementen terug die vrij snel kunnen worden gerealiseerd. Bij vroegere formatieberaden onderhandelde men gedurende dagen en nachten in kastelen met het oog op het bereiken van een regeerakkoord, waarbij men er nadien voor zorgde dat zekere akkoorden niet werden uitgevoerd. Sommige van de coalitiepartners bleven daarbij in de kou staan. Deze regering benadert de problematiek op een heel andere manier dan de CVP dit in het verleden heeft gedaan.

Ik herhaal dat ik het als liberaal bijzonder apprecieer dat een aantal elementen en een aantal discussiepunten in het Parlement kunnen worden besproken. Wij kunnen daarbij nog wat leren van sommige andere parlementen die ook jarenlang door christendemocraten werden gedomineerd.

Zo moet het mogelijk zijn - ik weet dat u daarop zult inspelen - dat over een bepaald probleem binnen een meerderheid van gedachten wordt gewisseld, in de plaats van zich te beperken tot een vers uit een bijbel van een bepaald evangelist. Mijnheer Tant, wij willen over de problemen discussiëren en de mening van eenieder aanhoren. Wij wensen dat ook de ethische problematiek met inbegrip van onder meer euthanasie en bio-geneeskunde, in dit Parlement en niet in kerk, kapel of ergens anders wordt behandeld. U hebt dit altijd belet.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, in dit regeerakkoord staan een aantal zeer duidelijke invullingen van beloftes die vroeger werden gedaan. Ik zal ze even overlopen. Wellicht zullen ze in de loop van dit debat nog aan bod komen. Het lijkt mij echter niet de taak van de eerste spreker van een fractie om in detail op al deze elementen in te gaan.

Het hoofdstuk over de veilige samenleving is een hoofdstuk dat tot spijt van wie het benijdt mag worden gelezen. Het bevat inderdaad de uitvoering van de Octopus-akkoorden.

U mag het mij niet kwalijk nemen wanneer ik zeg dat tijdens de vorige legislatuur toch een en ander is vastgelopen op het ogenblik dat de Octopus-akkoorden van kracht moesten worden. Wij zullen dus een deel van deze vergissingen moeten rechtzetten en trachten deze Octopus-akkoorden uit te voeren. *(Onderbreking door de heer Paul Tant)*

Mijnheer Tant, ik zal dit graag doen. Ik praat met iedereen. In dat verband verschillen wij wel een beetje van mening.

Het veiligheidsplan dat in de tekst is opgenomen, is een algemeen en concreet plan. De uitvoering ervan kan tot een reële verbetering leiden. Dat is wellicht de reden waarom het zo wordt aangevallen.

Het hoofdstuk over de veilige samenleving is een hoofdstuk dat - tot spijt van wie het benijdt - mag gelezen worden. Het bevat inderdaad de uitvoering van de Octopusakkoorden, wat tijdens de vorige legislatuur niet helemaal is gelukt.

Wij zullen dus moeten een deel van deze vergissingen - laat me vriendelijk zijn - rechtzetten en trachten de Octopusakkoorden uit te voeren... *(Onderbreking door de heer Paul Tant)*

Mijnheer Tant, ik kom daar later graag op terug, want ik ben bereid met iedereen van gedachten te wisselen...

Het veiligheidsplan dat in deze tekst staat is een algemeen plan, is een concreet plan, is een plan dat wanneer het wordt uitgevoerd tot een reële verbetering kan leiden van de situatie in dit land. Waarschijnlijk is het daarom dat het zoveel kritiek krijgt. Ik wil even op de strafuitvoering terugkomen omdat de gewezen minister van Justitie daar een vergissing heeft begaan. U hebt namelijk de niet samendrukbare straffen enigszins verkeerd voorgesteld. Zoals in de meeste Europese landen gaat het er immers over dat men een maat bepaalt binnen dewelke er geen vermindering mogelijk is, en dat vanaf het bereiken van die maat een strafuitvoeringsrechtbank gaat oordelen in hoeverre het resterende van de straf nog moet worden uitgezeten of niet. Het gaat hier niet om de wet Lejeune, mijnheer de Clerck. De wet Lejeune specificeert naar bepaalde overtredingen, terwijl wij ervan uitgaan dat men een duidelijke algemene maatregel moet maken... *(Onderbreking door de heer Gerolf Annemans)*

Mijnheer Annemans, indien ik alleen zou zeggen wat u vermeldenswaard vindt, zou ik al lang uitgepraat zijn en enkel zeggen "In der Beschränkung zeigt sich der Meister".

Ook over het asiel- en vreemdelingenbeleid - wat u zeker zal interesseren, mijnheer Annemans, en u moet niet zo met naamkaartjes gooien - worden heel wat onjuistheden verteld. Een vorige Koninklijke Commissaris, Paula Dhondt, die toch niet tot de VLD behoorde, zegde dat dit beleid moet gebaseerd zijn op integratie en dat integratie een dynamisch gegeven is. De gemeenschap die vreemdelingen ontvangt moet een aantal mogelijkheden bieden aan deze vreemdelingen om zich te integreren. Anderzijds heeft wie zich in een gemeenschap wil integreren een aantal verplichtingen en moet hij - in een dynamische relatie met die gemeenschap - komen tot integratie.

Als u mij de kans geeft, mijnheer Laremans, zal ik u dat uitleggen. Sommige aanwezigen stellen het voor alsof iedereen die binnenkomt na een maand de nationaliteit verkrijgt. Dit is onjuist... *(Onderbreking door de heer Paul Tant)*

...lezen kunt u dus ook al niet, mijnheer Tant.

Dit is onjuist, want in de tekst staat heel duidelijk dat het gaat om mensen die vijf jaar hier zijn en dus al vijf jaar de inburgeringsprogramma's hebben doorlopen, en na die vijf jaar zeer duidelijk de wens uitdrukken tot die gemeenschap te behoren en dus ook de garanties bieden dat zij geïntegreerd zijn in deze gemeenschap.

Vandaar dat het onderzoek veel korter kan zijn, omdat wij de toetsing wensen van die garanties en dat dan - na ongeveer een maand- de beslissing kan worden genomen.

Ik wil er ook op wijzen dat de... - het lager onderwijs is niet meer aan mijn besteed, mijnheer Annemans - dat de illegalen...

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP): Mijnheer Coveliers, ik hoor u nu zeggen dat er een verplichting tot volgen van inburgeringscursussen is alvorens men die aanvraag tot naturalisatie kan indienen. Ik hoor u ook zeggen dat er sprake blijft van een wil tot integratie en u zegt dat dat in de tekst van het federaal regeerakkoord staat. Kunt u mij zeggen waar dan precies?

De heer **Hugo Coveliers** (VLD): Er staat in uw tekst alleen dat de bepalingen van artikel 15 van het Wetboek van Belgische nationaliteit zal worden herzien om de vragenlijst op te heffen. Wij hebben daar onder verstaan dat daarmee bedoeld wordt dat u de wet zal wijzigen...

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer Coveliers, u zegt dat in de tekst staat dat men verplicht een inburgeringscursus zal moeten volgen alvorens men een aanvraag tot naturalisatie kan indienen. Ik hoor u ook zeggen dat er wel sprake blijft van een wil tot integratie en volgens u staat dit ook in de tekst van het federaal regeerakkoord. U zou mij echter eens moeten zeggen waar dit staat. Er staat in uw tekst alleen dat de bepalingen van artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zullen worden herzien om de vragenlijst op te heffen. Wij verstaan daaronder dat u de wet zult wijzigen waardoor het noodzakelijk bewijzen van de wil tot integratie wordt afgeschaft.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer Vandeurzen, ik meen dat u zich daarin vergist. Het gaat precies over de toetsing. Wij willen dat niet doen via een vragenlijst met vragen in verband met het al dan niet eten van couscous of bananen !

(Onderbrekingen)

Laat mij toch even uitspreken. U bent zo ongeduldig. Wij hebben veertig jaar moeten wachten. U kunt nu toch ook even wachten.

U moet deze teksten samen lezen - u kunt de tekst vragen aan de fractieleider van de enige en unieke fractie in het Vlaams Parlement - en dan zult u weten dat dit een bevoegdheid is van de gemeenschappen. Het is precies via de gemeenschappen dat deze inburgeringscontracten zullen worden gerealiseerd. Collega's, door deze teksten wordt voor de illegalen in een humanaan uitwijzingsbeleid voorzien.

Mijnheer de eerste minister, u hebt in uw tekst duidelijk gesproken over een herwaardering van het parlement en dat was, eerlijk gezegd, toch wel nodig. Ik heb de voorbije vier jaar in een andere assemblee van dit Huis meegemaakt en de manier waarop door de uitvoerende macht aan de wetgevende macht duidelijk werd gemaakt hoe weinig belang men aan haar hechtte, was daar nog erger.

U hebt een aantal openingen gegeven in uw tekst en de regering heeft duidelijk een aantal thema's aangehaald waarin het parlement zijn rol zal kunnen spelen. Wij zijn dus ook zinnens om dat met onze fractie te doen.

Wij wensen dus duidelijk in het kader van de wetgevende macht de rol te spelen die de wetgevende macht toekomt. Dit betekent niet alleen wetgeving, maar ook duidelijk controle. In dat opzicht hebt u in uw tekst ook gezegd dat een overheid duidelijk interactief moet zijn; een overheid moet

kunnen communiceren met de burger. U doet dit niet alleen via de Voorlichtingsdienst, al worden daar, volgens mij althans, pogingen ondernomen om degelijk werk af te leveren, maar ook via het imago dat ministers uitstralen.

Daarom verheugt het mij dat ik gisterenavond op de televisie heb kunnen vaststellen dat zowat alle ministers hebben gezegd dat zij de kennis van de tweede landstaal, indien nodig, zullen bijschaven. Mijne heren van de CVP, dit is een nieuwigheid.

(Onderbrekingen)

Ik heb regeringen meegemaakt, met de CVP natuurlijk, waar de ministers mij niet in het Nederlands konden antwoorden. Ik heb kunnen vaststellen dat ook de vice-premiers een prille kennis van het Nederlands hebben en dat in ieder geval de wil bestaat om die prille kennis uit te breiden.

(Onderbrekingen)

De **voorzitter** : Collega's, alstublieft. Laat de heer Coveliers uitspreken. U gaat zelf de tweetaligheid kunnen uittesten. U zult nog verscheidene malen aan het woord kunnen komen.

Mijnheer Coveliers, mag ik u verzoeken uw uiteenzetting voort te zetten.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Men hoeft voor mij geen redevoeringen te kunnen geven, maar men moet zich wel in die taal kunnen uitdrukken en minstens verstaan wat de burger wenst te zeggen.

Fait personnel

Persoonlijk feit

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord voor een persoonlijk feit.

De **voorzitter** : Mevrouw Greta D'Hondt heeft het woord.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Ik wens de aandacht van de heer Coveliers erop te vestigen dat er bij de CVP dames en heren zijn. In welke volgorde hij ze aanspreekt laat ik aan hem over.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De heer Hugo Coveliers heeft het woord.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Heren en dames van de CVP, ik wens er nog op te wijzen dat het interactieve door deze ministers zal worden belichaamd.

Ik meen zelfs vernomen te hebben dat de vakantieplannen daaraan zullen worden aangepast.

Ik ben er stellig van overtuigd dat de Nederlandstalige ministers wier Frans nog wat moet worden bijgeschaafd, de Côte d'Azur als bestemming zullen kiezen. Bovendien hoop ik dat de Franstalige ministers die het Nederlands nog niet echt onder de knie hebben, de Waddeneilanden met een bezoekje zullen vereren.

Mijnheer de eerste minister, dames en heren, het is toch merkwaardig hoe gemakkelijk de CVP - als gevolg van een verkiezingsnederlaag - van gedaante kan veranderen. Vroeger maakten zij zich boos als oppositieleden iemand ondervroegen. Plots hebben zij deze techniek echter ook onder de knie gekregen. Ik bied hen dan ook mijn oprechte felicitaties aan.

(Onderbreking door de heer Raymond Langendries)

Mijnheer Langendries, ik hoef uw commentaar niet te aanhoren, des te meer daar u niet bij machte bent dit in het Nederlands te doen.

De brug naar de eenentwintigste eeuw kan niet op oude schisma's of traditionele breuklijnen worden geënt. Wellicht hebt u - dames en heren van de CVP - daar problemen mee. Bijgevolg heeft de VLD haar liberale ideeën in de discussie opgenomen. Samen met de collega's - in casu de socialisten en de groenen - hebben wij nieuwe wegen gezocht die dit land moet inslaan. Wij beweren helemaal niet dat wij het Lichtend Pad zijn. Wij gaan de discussie niet uit de weg en zijn bereid te zoeken en samen te overleggen over bepaalde elementen van de te volgen weg naar de eenentwintigste eeuw.

Zonder haar eigen identiteit te verliezen zal de VLD-fractie het regeerakkoord loyaal uitvoeren. Samen met u en met de hele regering, willen wij meewerken aan deze brug naar de toekomst.

Le **président** : Je demanderai aux deux derniers orateurs de ce matin d'être brefs. La parole est à M. Claude Eerdekens.

M. **Claude Eerdekens** (PS) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, le groupe socialiste accordera son soutien tant au programme présenté par le premier ministre qu'à l'équipe qui le portera.

S'il est important d'en souligner le contenu - ce à quoi je vais m'attarder -, je tiens d'emblée à féliciter l'ensemble des participants à la négociation pour la célérité dont ils ont fait preuve dans l'élaboration de ce programme. Nous considérons qu'ils ont répondu de manière forte et rapide aux préoccupations de la population. C'est, à notre sens, un gage supplémentaire de la crédibilité de leur démarche.

Nous nous réjouissons aussi de la méthode de travail efficace et loyale qui a été adoptée. Elle est le signe d'une maturité politique nouvelle et permet des espaces nouveaux de réflexion. Ce programme témoigne qu'un tournant s'amorce au sein de notre pays, tournant qui veut donner au politique la plénitude de son action, riche et contrastée.

Restaurer la confiance dans les institutions demandera beaucoup d'abnégation et d'humilité. Et si la richesse de la diversité des composantes de ce gouvernement est le moteur de son action, le respect et la confiance mutuels nous semblent indispensables pour assurer le succès de son entreprise. J'imagine que chacun des acteurs présents dans cette salle en a bien conscience et s'en souviendra en temps opportun.

L'avènement d'un nouveau millénaire entraîne toujours un lot d'angoisses, de questionnements, de remises en question, en raison du bilan qu'il suppose et de l'inconnu qu'il suggère. La défense de la solidarité, de l'égalité, de la responsabilité, de la tolérance et de la liberté individuelle sont des valeurs à promouvoir et susceptibles de rencontrer, de rassurer et d'enthousiasmer les citoyens. Nous réaffirmons la nécessité de développer un projet de société fondé, d'une part, sur l'émancipation des femmes et des hommes, d'autre part, sur l'intégration de chacun et enfin sur la volonté d'assurer partout et pour tous l'égalité. Le projet qui nous est présenté est un beau cadre pour rencontrer cet objectif.

En matière sociale, les accents de modernité souhaités pour la sécurité sociale n'altèrent en rien les principes de base auxquels nous sommes particulièrement attachés. Le caractère "assuranciel", la solidarité interpersonnelle et la gestion globale sont réaffirmés.

(Onderbreking door de heer Gerolf Annemans)

De **voorzitter** : Mijnheer Annemans, u komt straks aan de beurt.

La parole est à M. Claude Eerdekens.

M. Claude Eerdekens (PS) : Monsieur Annemans pourra s'exprimer tout à l'heure.

(Nouvelle interruption de M. Gerolf Annemans)

Oui, mais la solidarité interpersonnelle est un concept que vous n'aimez pas ! Forcément. Dans le chef d'un parti raciste, il est évident que la solidarité interpersonnelle n'est pas un ingrédient de votre pain quotidien.

Le **président** : Monsieur Annemans, laissez M. Eerdekens faire son exposé. Votre tour viendra. La démocratie consiste à écouter les autres. La parole est à M. Claude Eerdekens.

M. Claude Eerdekens (PS) : Toujours dans le domaine de la sécu, nous sommes particulièrement heureux qu'un rôle plus actif et plus responsable soit donné à notre système de protection sociale, notamment en ce qui concerne les mesures de promotion de l'emploi. La compétitivité de nos entreprises est encouragée par une réduction substantielle des cotisations sociales, mais le financement de la sécu est assuré pour les besoins actuels et futurs. C'est un engagement que les socialistes soutiennent chaleureusement.

Cependant, nous soulignons la nécessaire évaluation régulière de ces réductions tant d'un point de vue budgétaire qu'au niveau des répercussion en termes d'emploi.

Mais notre satisfaction dans ce chapitre ne s'arrête pas là : le Maribel social est renforcé, les pièges à l'emploi seront combattus en permettant, cependant, le maintien, pendant une période transitoire, de certaines allocations sociales et une attention toute particulière sera accordée à des groupes fragiles, à savoir les jeunes, généralement peu qualifiés et aux personnes de plus de 50 ans, disponibles sur le marché du travail.

Si la lutte contre le travail au noir est mentionnée, en rendant les services à domicile fiscalement déductibles, c'est un premier pas louable, mais à nos yeux insuffisant; une attention plus soutenue doit être accordée à cette problématique et des actions plus larges doivent être menées avec des moyens alloués en conséquence.

En ce qui concerne le réaménagement et la réduction du temps de travail, des avancées significatives sont à relever et, particulièrement, l'encouragement à l'organisation de la semaine des quatre jours via des incitants financiers. Par contre, si nous sommes conscients que la capacité concurrentielle des entreprises ne peut être mise à mal, une marge

de négociation quant à une répartition des gains de productivité entre le salaire et la réduction du temps de travail doit être assurée.

Parallèlement, il sera indispensable de veiller à la stabilité de ce cadre incitatif et au caractère partiellement permanent de l'aide octroyée.

Je profite de ce volet pour rappeler le rôle primordial que doivent continuer à avoir les interlocuteurs sociaux dans les négociations et concertations.

La restauration de la confiance dans notre économie et dans la richesse des personnes qui y participent doit infailliblement s'accompagner d'une restauration de la confiance dans notre Etat et ses institutions.

Le message semble bien capté et nous nous réjouissons que le gouvernement fasse preuve d'une réelle volonté de réformer profondément nos institutions politiques, administratives et judiciaires dans le sens d'une plus grande efficacité, d'une plus grande accessibilité et d'une plus grande transparence. A titre d'exemples significatifs, on peut citer :

- la simplification administrative, de mise à tous les niveaux;

- l'installation de guichets de contact et d'information, instaurés au niveau local, ou encore

- la formation des agents, qui sera encouragée, et les expériences extérieures des fonctionnaires, qui seront valorisées.

Notre démocratie a et avait besoin d'un vent de fraîcheur et de citoyenneté.

S'il est indubitable que nous restons attachés à un système de démocratie représentative, où les assemblées parlementaires sont le centre de la légitimité politique, nous souhaitons renforcer l'implication plus directe des citoyens dans les débats. L'élargissement du mécanisme de consultation populaire et la modernisation du droit de pétition sont un premier pas important dans cette voie.

La revitalisation de notre économie implique également une politique fondée sur l'éthique et des règles de déontologie clairement et objectivement établies. Dans ce cadre, nous serons vigilants quant à la suite qui sera réservée à notre proposition de loi sur le cumul des mandats.

La réussite de ce processus de renouveau n'aura de sens que si l'ensemble des citoyens se sentent également impliqués. Je pense ici à l'intégration des personnes de nationalité étrangère. Dans ce cadre, nous nous

réjouissons des mesures d'accélération et de gratuité de la procédure de naturalisation. Cependant, nous continuons à penser que l'octroi du droit de vote aux ressortissants non européens aurait été un signe significatif et positif.

La sécurité, thème majeur de cette dernière campagne s'il en est, est abordée de manière sereine, démocratique et sans vue réductrice comme certains peuvent la présenter. Le groupe socialiste salue cette démarche.

Le sentiment d'insécurité est, en effet, la conjonction de différents facteurs : situation dans les grandes villes, instabilité du marché de l'emploi, insécurité routière,... La lutte contre ce sentiment ne peut donc se résumer à une lutte répressive contre la criminalité.

La volonté de donner une attention particulière aux problèmes que rencontrent les grandes villes est également un signe encourageant de la volonté d'appréhender les difficultés urbaines à la fois de manière plus globale et plus coordonnée.

Monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, je clôturerai ce volet relatif à la citoyenneté par un thème cher aux socialistes et à la population : l'éthique et les questions délicates que ce thème peut soulever.

Le débat annoncé nous enthousiasme et nous reconforte davantage quant à la volonté du gouvernement et du parlement de moderniser notre Etat et notre société. Vous pouvez, dès à présent, compter sur notre entière participation à des discussions que nous souhaitons sincères, objectives et fructueuses.

Sans transition, en ce qui concerne la fiscalité, je suis particulièrement heureux de retrouver en tête du chapitre la volonté de réformer la fiscalité d'une manière favorable à l'emploi et à l'environnement.

Je prends acte de la volonté du gouvernement d'alléger la pression fiscale sur les revenus du travail. Néanmoins, j'insiste pour que ce rééquilibrage de la fiscalité en faveur de l'emploi s'inscrive dans le cadre de la poursuite des efforts d'harmonisation fiscale au niveau européen et je pense plus particulièrement à la taxation des revenus du capital, qui ont l'avantage d'avoir une assiette plus mobile.

Il est en effet important de rétablir une meilleure équité dans la taxation des différents revenus.

Par ailleurs, toujours dans un souci d'équité, on peut regretter que la problématique de la lutte contre la fraude fiscale n'occupe pas une place plus importante.

Nous sommes tous ici conscients de l'ampleur économique de ce phénomène en Belgique. Si des moyens ont été, dans le passé, insufflés, ils se sont jusqu'à présent révélés insuffisants. Il est donc essentiel de les intensifier et de poursuivre les efforts que nous avons impulsés pour combattre la fraude fiscale, phénomène incivique et donc inacceptable. La confiance des citoyens passe également par la capacité de l'Etat de faire respecter, de manière juste et équitable, les règles qui nous régissent.

Notre société, nos comportements et les relations entre les citoyens évoluent. S'il est vrai que la fiscalité ne doit pas influencer les choix de la vie privée, la neutralité fiscale, qui doit être un objectif, doit préserver certaines personnes connaissant des situations difficiles; je pense ici plus particulièrement aux personnes isolées, qui ont une capacité contributive moindre qu'un couple, marié ou non.

En outre, l'élimination des différences de traitement ne devra pas s'opérer de façon unilatérale. Il est donc juste d'avancer dans la reconnaissance des situations des couples non mariés et de donner un contenu juridique étendu à ce choix de vie commune.

Au sujet de l'impôt des sociétés, monsieur le premier ministre, je suis particulièrement satisfait de la mesure qui consiste à réserver un sort fiscal favorable aux bénéfices réservés, ce qui aura pour effet de favoriser l'autofinancement des PME.

L'importance des petites et moyennes entreprises et des travailleurs indépendants dans le tissu économique n'est en effet plus à démontrer. Nous nous réjouissons donc de l'attention toute particulière qui sera portée à leur statut social. Je soulignerai à cet égard l'encouragement et l'accompagnement des "starters" par des mesures telles que l'activation des allocations de chômage ou la garantie d'une "assurance continuée". Un réel travail de simplification administrative sera réalisé. A cet effet, un guichet unique sera créé au sein de l'administration et les administrations fédérales et régionales renforceront leur collaboration.

Le volet relatif aux entreprises publiques est, vous le comprendrez, plus délicat pour nous. Cependant, nous sommes conscients que le contexte économique et de concurrence actuel

nécessite qu'un vent de modernité souffle aussi sur certaines de nos entreprises publiques. Elles devront donc être modernisées à la lumière des évolutions technologiques et de l'ouverture des marchés. Nous sommes confiants et optimistes sur les motivations du gouvernement et nous sommes heureux de constater que la priorité sera portée sur l'intérêt des travailleurs et sur celui de l'entreprise.

Les partenariats publics/privés envisagés afin de faciliter certains investissements sont à cet égard des pistes intéressantes.

La politique active qui sera mise en place pour soutenir un développement durable représente également un accent nouveau, notamment en ce qui concerne l'adaptation des normes de produits, par le développement des labels écologiques et par un contrôle du transport des déchets.

Dans le même ordre d'idées, nous sommes heureux de constater que la crise de la contamination à la dioxine est considérée par le gouvernement comme une priorité. Le programme gouvernemental répond donc à nos attentes lorsqu'il développe les mesures qui seront prises pour éviter la répétition d'un tel drame. Je tiens cependant à insister sur le fait que les travaux de la commission d'enquête qui va être installée déboucheront sur des conclusions qui devront être prises en compte par le gouvernement. Pour ce qui concerne le soutien financier aux entreprises les plus touchées, nous souhaitons rappeler notre attachement à un règlement solidaire de la crise, qui mette hors de danger les maillons les plus faibles de la chaîne alimentaire et ne fasse pas peser tout le poids de la crise sur les régions. A cet égard, je souhaite les meilleures chances de succès au commissaire de gouvernement chargé de cette épineuse question.

En matière de mobilité, le caractère social des propositions mérite d'être souligné : l'accent est, en effet, mis sur l'amélioration des transports en commun, que ce soit en régularité ou en accessibilité. Cela devra notamment se traduire par l'introduction d'avantages sociaux et fiscaux au profit des enfants, des personnes âgées, des minimexés et des bas salaires.

Parallèlement et afin de dissuader tout un chacun d'utiliser abusivement sa voiture, la fiscalité sera adaptée pour rendre la détention d'un véhicule moins onéreuse, mais le coût de son utilisation plus proche du coût réel.

Enfin, je manquerais à mes devoirs si je ne mentionnais pas le fameux réseau express régional qui doit permettre de

réduire les embouteillages aux abords et dans la capitale. Je lui souhaite de voir le jour le plus rapidement possible !

Monsieur le président, monsieur le premier ministre, chers collègues, je consacrerai la fin de mon intervention aux parties du programme gouvernemental consacrées à l'Union européenne et aux relations internationales. Ce n'est pas pour autant que le sujet est moins important, bien au contraire !

Mesdames, messieurs du gouvernement, je vous félicite de la tonalité générale progressiste et ambitieuse de ce volet.

Le souci de démocratiser le débat autour des questions extérieures répond à une véritable attente des citoyens. Je suis persuadé que le gouvernement a bien reçu cet appel et veillera, ainsi qu'il l'a annoncé, à associer étroitement le parlement et les entités fédérées. Ces questions doivent d'ailleurs mobiliser l'attention de tous, car un des enjeux de l'actuelle législature est de restaurer à l'étranger l'image de la Belgique. En effet, les événements récents tels que la crise de la dioxine ont terni notre réputation à l'extérieur. C'est pourquoi le groupe socialiste soutiendra le gouvernement dans toute initiative qui aura pour but de réaliser cet objectif.

L'Union européenne figure également au premier rang de nos priorités. La volonté du gouvernement de contribuer à démocratiser l'Union, dans une perspective fédéraliste, par l'appui à un approfondissement significatif des institutions, est un premier élément qui mérite d'être souligné. C'est un enjeu démocratique qui va de pair avec la volonté d'une meilleure association des assemblées évoquée plus tôt.

Je constate aussi avec beaucoup de satisfaction qu'un plan d'action sera établi pour préparer la présidence belge de l'Union. Ce n'est pas un luxe lorsque l'on sait l'importance, en termes de visibilité, d'un tel événement et les possibilités pour faire évoluer les dossiers qui nous sont prioritaires. Je pense en particulier à la construction de l'Europe sociale et fiscale, à la lutte contre le chômage, aux préoccupations environnementales. A ce sujet, le groupe socialiste est heureux de voir que ces dossiers seront défendus par le gouvernement. Ce sont, en effet, ceux qui sont pour nous les grands défis de demain, en vue de la mise sur pied d'une véritable Europe politique.

En matière internationale, le programme gouvernemental souligne l'importance des relations bilatérales, mais ne néglige pas pour autant notre participation aux activités des organisa-

tions internationales. Les principes que les négociateurs ont mis en exergue, dont notamment les droits de l'homme et les droits sociaux fondamentaux, attestent du souci du gouvernement d'encadrer son action par des valeurs solides. C'est nécessaire si la Belgique veut contribuer à donner à la mondialisation un visage humain. Cette bonne intention sera mise à l'épreuve lorsque seront abordés des dossiers tels que le prochain cycle de négociations de l'OMC ou lorsque seront mises en oeuvre les orientations choisies pour notre coopération au développement. Gageons - et nous y veillerons - que dans son action, le gouvernement saura garder à l'esprit le souhait des citoyens d'une très grande solidarité dans ses rapports entre les Etats.

Monsieur le premier ministre, mesdames, messieurs les ministres, c'est un programme ambitieux et novateur que vous nous avez présenté. Vous pouvez compter sur l'aide et la vigilance du groupe socialiste pour qu'il soit loyalement appliqué.

Monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, c'est un programme ambitieux et novateur que vous nous avez présenté. Vous pouvez compter sur l'aide et la vigilance du groupe socialiste pour qu'il soit loyalement appliqué.

De voorzitter : De heer Jef Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, groene zondag, paars-groene coalitie. Twee maanden geleden, mijnheer de eerste minister, durfde men daarover niet te spreken. Men dacht daar niet aan. Het is duidelijk dat ondanks alles wat men voorspelde, het de kiezer was die de kaarten heeft geschud en zeer grondig herschud.

Op basis van die nieuwe kaarten is er een onuitgegeven regeringsformule totstandgekomen met een regeringsamenstelling waarbinnen de groenen een belangrijke plaats vervullen. Het was echter niet vanzelfsprekend dat de groenen zomaar tot een regering zouden toetreden. Het programmatorische is voor ons altijd van belang geweest. In tegenstelling tot sommige anderen was het voor ons geen kwestie van leven of dood om deel uit te maken van een regering. De basisnota van de informateur, overgenomen door de formateur, was niet om onmiddellijk te verwerpen maar bevatte toch te weinig groene accenten, groene fundamenteën.

Door de onderhandelingen verkregen wij toch wel een totaal ander regeringsprogramma. Ik raad de mensen die zo kritisch kijken aan het oorspronkelijke document met het uiteindelijke regeringsprogramma te vergelijken. Het is natuurlijk zeer moeilijk om met een regeringsprogramma alles op te lossen wat gedurende 40 jaar CVP-bewind is scheefgegroeid. Wij hebben ook vastgesteld dat na 40 jaar bewind zelfs de CVP en de heer Dehaene tijdens de kiescampagne ontdekten dat de mensen in de eerste plaats bezig waren met de kwaliteit van het leven en niet met de budgettaire normen. Het is over die kwaliteit van het leven, over die kwaliteit van bestuur dat wij het vandaag zullen hebben.

Vandaar ook dat het hoofdstuk over duurzame ontwikkeling dat oorspronkelijk niet in de tekst was opgenomen, er later werd aan toegevoegd als algemene draad in het regeringsprogramma. Dit is voor ons van zeer groot belang. Uiteraard kan men zeggen dat een zin als "Tevens zal de ecologische duurzaamheid als kader worden genomen voor elke verdere ontwikkeling van de wetgeving" wat vrijblijvend en algemeen is. Dit is misschien juist, maar het is toch belangrijk dat deze zin in de tekst is opgenomen. Het is voor ons een belangrijk kader. Bovendien stellen wij vast dat die zin ook in de regeringsverklaring wordt geconcretiseerd. Ik verwijs naar de wetgeving op de productnormen en naar het feit dat wij ook onze internationale verplichtingen op het vlak van ecologie en milieu - ik denk aan de akkoorden van Rio en Kyoto - zullen nakomen. Zij zijn even belangrijk als de Maastricht-normen. Ik denk tevens aan de elementen van eco-fiscaliteit. Er is uiteraard ook het belangrijk principe dat wij uit de kernenergie stappen. Het is de eerste keer dat dit in een regeerakkoord wordt opgenomen. Wij hebben een belangrijke staatssecretaris die de garantie moet bieden dat dit principe ook zal worden uitgevoerd.

De bevoegde staatssecretaris moet ons de garantie bieden dat deze bepaling zal worden uitgevoerd.

Ook zeer belangrijk is de scheiding tussen productie, transport en distributie van energie, hetgeen de CVP in alle akkoorden met Electrabel eigenlijk wou samenvoegen.

Voorts denk ik aan alle aangelegenheden inzake geïntegreerd mobiliteitsbeleid, verschuiving van belastingen op autobezit naar autogebruik, verkeersveiligheid, landbouw en voedselveiligheid. Er wordt één controle-organisme

opgericht voor voedselveiligheid, niet onder de verantwoordelijkheid van het departement van Landbouw - en dus van de Boerenbond - maar wel van het departement van Volksgezondheid. Immers, de consument, maar niet de economische belangen, staat voorop.

Even belangrijk als de vorige hoofdstukken zijn alle aangelegenheden in verband met sociale rechtvaardigheid. Van fundamenteel belang is dat de vermindering van arbeidskosten, waarvoor wij staan, niet zou gebeuren ten koste van de sociale zekerheid of van de financiering ervan. Integendeel, op dat vlak wordt in het regeerakkoord duidelijk gestipuleerd dat de financiering van de sociale zekerheid wordt versterkt.

Wij zijn trots op een aantal punten, zoals de verhoging van de sociale Maribel, de ombouw van de pwa's tot een nieuw stelsel, het verbreden van de kostenafrek voor kinderopvang. Thans zal de belastingafrek voor kinderlasten ook ten goede komen aan de lagere inkomens. Er zal met andere woorden een soort belastingkrediet gelden voor alle kinderen, ook dezen uit gezinnen met een lager inkomen. Eindelijk wordt deze al lang gevraagde maar nooit verkregen maatregel opgenomen in een regeerakkoord.

Ook het versterken van het wettelijk pensioenstelsel en het betrekken van armen en armoedeorganisaties bij het armoedebeleid worden opgenomen in het huidige regeerakkoord.

De overheidsorganisatie, de staatsstructuren en de werking van onze administratie zijn eveneens belangrijke punten van het regeerakkoord. Welnu, op dat vlak waait blijkbaar nu reeds een nieuwe wind die een en ander mogelijk maakt, wat gedurende meer dan veertig jaar onmogelijk scheen te zijn. Een externe audit is van belang want er moet een nieuwe wind waaien in de administratie. In dat verband moet aan het parlement medezeggenschap worden verleend. Welnu, mijnheer Tant, indien u het Parlement werkelijk - en eindelijk - een grotere rol wil zien toekennen, dan vindt u in ons een bondgenoot. Inderdaad, wij willen de parlementaire commissies betrekken bij het werk om hun leden in staat te stellen kritische vragen te stellen aan de regering. Welnu, één van de pijnpunten in ons politiek bestel is dat de uitvoerende macht te weinig is gericht naar de burger.

Wat de externe audit betreft, brengen wij een aantal prioriteiten naar voren. Om te beginnen moet de administratie der belastingen efficiënter functioneren, hetgeen de strijd tegen de fiscale fraude

ten goede zou komen. Voorts moet de dienst Vreemdelingenzaken dringend worden doorgelicht en moet een federaal agentschap voor voedselveiligheid worden opgericht.

Daarnet gebruikte de woordvoerder van de CVP de mooie uitdrukking "de luxueuze verstikking van de staatshervorming". Maar wat gebeurde er tijdens de vorige legislatuur? Hoe verliep de geestelijke evolutie? Al wat in die zin werd ondernomen, zowel op Vlaams als op federaal niveau, leidde tot een blokkade. Waarom? Omdat het er louter om ging de spierballen te laten rollen, om de andere aan te vallen. Uiteindelijk werd deze blokkade gekristalliseerd in een verklaring tot herziening van de Grondwet, die in feite niets meer mogelijk maakte. Dat was het resultaat van het beleid dat de voorbije vier jaar werd gevoerd.

Thans, collega's, wordt tenminste een andere weg bewandeld waarbij, zonder stoere verklaringen af te leggen, de parlementen op alle niveaus worden aangezet tot het voeren van een echte dialoog die leidt tot deblokkering.

Deze regering wil zonder stoere verklaringen en zonder grote palavers een echte dialoog opzetten met het parlement en de deelparlementen om een aantal noodzakelijke punten te deblokkeren. Dit is enorm belangrijk. Het is geen luxueuze verstikking. Nee, het is loskomen uit een verkrampte houding waarbij men een aantal punten niet ter discussie wilde stellen. Ik geef toe dat dit nog geconcretiseerd moet worden.

De voorzitter: De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer Stefaan De Clerck (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dring erop aan dat u wat meer aandacht zou besteden aan de fracties die het woord vragen voor een onderbreking.

De voorzitter: Mijnheer De Clerck, ik wijs erop dat normaliter alleen de spreker op de tribune het woord heeft. Als uw onderbreking kan bijdragen tot een constructief debat ben ik graag bereid u het woord te geven.

De heer Stefaan De Clerck (CVP): Mijnheer de voorzitter, bij het begin van de vorige legislatuur werd de duidelijke afspraak gemaakt om alleen voorbereidende initiatieven te nemen. Verscheidenene partijen, het Vlaams Parlement en de Senaat hebben dat ook gedaan. Het was de afspraak om tijdens de vorige legislatuur het Sint-Michielsakkoord te laten rijpen en bezinken. Dat was de afspraak! De

Senaat en het Vlaams Parlement hebben hun rol gespeeld. De CVP heeft haar standpunt bepaald. Nu was de tijd aangebroken om te handelen. Wat vandaag voorligt, is niets meer of niets minder dan de luxueuze verstikking. Zoveel is duidelijk! De groenen werken mee aan een systeem waarbij het definitief en voor meerdere jaren uitgesloten is één nuttige en nieuwe stap te doen.

De heer Jef Tavernier (ECOLOGALEV): Mijnheer De Clerck, ik betwist niet dat uw partij geen goede bedoelingen had. Ik kijk echter alleen naar het eindresultaat van de vorige legislatuur dat niets meer of niets minder was dan een blocage, ook inzake belangrijke punten voor de toekomst. Deze regering is erin geslaagd een opening te maken, ze is erin geslaagd een openheid van geest te creëren. Deze openheid zal worden aangegrepen om, met al degenen die willen overeenkomen, een beter werkende staatsstructuur uit te bouwen, niet in het voordeel van etnische groepen maar van al de burgers van het land.

Mijnheer de voorzitter, collega's, het nieuwe hoofdstuk over de internationale relaties is, mijns inziens, bijzonder belangrijk. Ik weet dat de CVP internationale relaties graag associeert met de oude kolonies. Voor de groenen betekent internationale relaties meer dan dat! Voor de groenen betekent internationale relaties "nieuwe uitdagingen". Onze economie en samenleving worden steeds meer internationaal gericht en bepaald. We zijn onderworpen aan internationale regels waarop we ook vat moeten kunnen hebben. Daarom moeten er in de internationale akkoorden nieuwe accenten worden gelegd inzake milieu, landbouwbeleid en harmonisatie van het belastingbeleid.

Enorm belangrijk is dat België eindelijk, na zoveel jaren van vermindering van onze bijdrage tot de ontwikkelingssamenwerking, zich voornemt om die dalende tendens - waarbij wij niet 0,7% maar slechts 0,35%, dus minder dan de helft van ons BNP uitrokken voor ontwikkelingshulp - fundamenteel om te buigen. Wij rekenen uiteraard op de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, niet alleen om budgetten binnen te rijden, maar vooral om deze op een deskundige en verantwoorde manier uit te geven, niet in het voordeel van onze industrie, maar in de eerste plaats in het voordeel van de mensen en de landen die onze steun verdienen.

Mijnheer De Clerck, als u erin geslaagd bent gedurende de jongste legislaturen tot een minimum van internationale

ontwikkelingssamenwerking te komen, mag u ons toch de kans geven om eindelijk de ombuiging te maken en dan zullen wij, op basis van de begrotingsscijfers, u ervan overtuigen dat er inderdaad fundamentele veranderingen optreden in ons beleid.

Hoewel wij zeer veel goede punten terugvinden in het regeerakkoord staan wij niet zomaar te juichen. Wij geven uiteraard het vertrouwen aan deze regering, maar het moet duidelijk zijn dat in dit regeerakkoord een aantal punten voorkomen of niet voorkomen, waarmee wij het moeilijk hebben. Wij vinden ook een aantal lacunes en vaagheden en het is belangrijk dat de eerste minister weet over welke punten wij bezorgd zijn en waarvoor wij de komende maanden en jaren zeer actief parlementair werk zullen verrichten.

Het eerste punt - en dat zal u niet verwonderen, mijnheer de eerste minister is het pijnlijke feit dat tussen de regeringspartijen geen akkoord werd bereikt over de invoering van het gemeentelijk stemrecht voor niet-Europese vreemdelingen. Wij blijven ervan overtuigd dat stemrecht moet worden toegekend aan mensen die deel uitmaken van een bepaalde gemeenschap of groep. Dit kan niet afhankelijk worden gemaakt van de nationaliteit die op de identiteitskaart staat. Maar goed, dit punt staat er niet in, maar het omgekeerde staat er evenmin in. Als het uw zorg is, mijnheer Vandeuren, kan ik u zeggen dat dit dossier in 2001 op tafel komt. Jullie hebben er trouwens voor gezorgd dat het tot 2001 geblokkeerd was. Welnu, in 2001 zullen jullie, zoals wij, jullie politieke verantwoordelijkheid kunnen opnemen.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Mijnheer Tavernier, er is natuurlijk voor gezorgd dat er een open grondwetsherziening tot stand is gekomen, wat een voorwaarde sine qua non was. Mag ik u vragen of u in het federale regeerakkoord ook leest dat de naturalisatie voortaan gekoppeld is aan het verplicht volgen van een aantal "inburgeringscursussen" die door de Vlaamse Gemeenschap worden georganiseerd ?

De heer **Jef Tavernier** (ECOLO-AGALEV) : Nee.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Dat leest u daar niet in.

De heer **Jef Tavernier** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer Vandeuren, u moet wel even het Vlaamse regeerakkoord nemen. Daarin komt een zeer interessant hoofdstuk voor over de verschillende elementen van de integratie. In ons land moet men altijd een

zekere doorsnede nemen van hetgeen in de verschillende akkoorden staat. Ik zou u aanraden dat hoofdstukje eens grondig door te nemen. Het feit dat wij hier een nieuwe naturalisatieprocedure hebben afgesproken en dat daarrond nogal wat discussie ontstaat, betekent voor ons dat die nieuwe procedure geen lege doos is, maar een ingrijpende wijziging voor heel wat nieuwe burgers in ons land.

Een ander belangrijk punt waarbij wij bedenkingen hebben is de arbeidsduurverkortung. Daarbij gaat het over de dertigurenweek of tweeëndertigurenweek. Dit wordt niet als dusdanig vermeld in de teksten. Enigszins tot mijn verbazing kregen sommigen bij het horen van deze termen zowat een kramp en maakten zij van sommige woorden een fetisj. Wij hadden inderdaad liever een groter engagement hierin gekregen vanwege de regering. Ik weet dat heel duidelijk wordt gesteld dat een aantal systemen van arbeidsduurverkortung zullen worden geëvalueerd en dat men een stap verder kan zetten. Ik wijs erop dat het recht op loopbaanonderbreking met een vijfde gepaard aan financiële en fiscale stimuli, uitdrukkelijk in het regeerakkoord werd opgenomen.

Dan is er de modernisering van de overheidsbedrijven. De heer Daems is de hiervoor bevoegde minister en ik vraag hem de titel van het hoofdstuk niet te vergeten : de modernisering van overheidsbedrijven. U bent minister van Overheidsbedrijven, geen minister van uitverkoop. Er is een groot verschil tussen de twee. Wij willen de zaak in alle openheid bekijken, maar niet vanuit een budgettaire dwangbuis.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer Tavernier, bij het lezen van de tekst van het regeerakkoord was iets mij niet helemaal duidelijk. U zegt hier dat het regeerakkoord het absoluut recht op loopbaanonderbreking met een vijfde vermeldt ?

De heer **Jef Tavernier** (ECOLO-AGALEV) : Dat klopt. Ik heb de tekst hier niet bij de hand.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Ik heb u beluisterd en u had het over een recht op een vijfde. De mogelijkheid bestaat al, mijnheer Tavernier, dat zult u niet vergeten hebben vermits u reeds in deze Kamer zitting had. U hebt het dus wel degelijk over het recht daarop ?

De heer **Jef Tavernier** (ECOLO-AGALEV) : Het gaat over een recht, maar wel in het kader van af te spreken

collectieve arbeidsovereenkomsten. Als u het hebt over een absoluut, individueel recht voor iedereen op elk moment : dat is het niet.

(*Smalende opmerkingen vanwege de oppositie*)

Het is zeer belangrijk wat daar staat en in volgende uiteenzettingen zal hierop nog nader worden ingegaan. Het hoofdstuk over fiscaliteit lijkt mij ten slotte nog enorm belangrijk.

De **voorzitter** : Mijnheer Tant, u wenst te onderbreken, maar mag ik u verzoeken nog even te luisteren ? Ik moet het hoofd nogal dikwijls rechts wenden, maar wil ook naar het centrum kunnen kijken. Ik wil ook naar voren kijken, mijnheer Bourgeois, daarin kunt u gerust zijn.

De heer Geert Bourgeois heeft het woord.

De heer **Geert Bourgeois** (VU) : Mijnheer Tavernier, ik wil het nog graag even hebben over de "minister van uitverkoop". Wat wordt er bedoeld met de zinsnede "een belangrijke valorisatie van overheidsactiva" ?

De heer **Jef Tavernier** (ECOLO-AGALEV) : Er bestaat een heel boek hierover en als volksvertegenwoordiger hebt u dat zeker gekregen : het gaat over de balans van de overheid. Daarin zitten activa in de vorm van bedrijven en van aandelen in ondernemingen, maar ook in de vorm van gebouwen bijvoorbeeld. Voor mij is vooral van belang dat in het kader van de modernisering van de overheidsbedrijven waarbij een grotere en betere dienstverlening aan de mensen wordt aangeboden, inderdaad over verschillende formules kan worden gediscussieerd. Dat kan voor een deel verkoop zijn, maar kan ook heel andere dingen betekenen. Waarom heb je anders speciaal hiervoor een minister nodig ?

Voor de uitverkoop alleen heeft men geen speciale minister nodig. Nee, wij willen erover waken dat het niet zomaar een verkoop is, maar een verbetering van de dienstverlening aan de bevolking.

Een ander belangrijk punt is de fiscaliteit. De titel van dit hoofdstuk is enorm belangrijk en geeft onze bedoelingen weer. Wij willen komen tot een meer arbeidsvriendelijke en milieuvriendelijke fiscaliteit. Het is belangrijk dat de milieuvriendelijke fiscaliteit en de eco-fiscaliteit erin zijn opgenomen.

Toch wil ik ervoor waarschuwen dat de Eco-fiscaliteit niet het snoepje kan zijn dat men aan de groenen geeft om over de rest te zwijgen. Voor de groenen is

fiscaliteit ook een arbeidsvriendelijke fiscaliteit of een sociaal-rechtvaardige fiscaliteit. Wij vinden op dit ogenblik in dit regeerakkoord te weinig echte garanties. Wij stellen vast dat er gesproken wordt over een CO2-energiesaks, over inkomsten uit vermogens, alsook over het herbekijken van ons fiscaal systeem. Dit moet "uiteraard" gebeuren in een Europees kader. Wij zijn er voorstander van rekening te houden met wat op het internationale vlak in het Europees kader mogelijk is. Tevens zijn wij ervan overtuigd dat reeds vandaag, met de huidige bevoegdheden en in vergelijking met de ons omringende landen, een aantal stappen kunnen worden gezet in de richting van een "meerwaardebelasting", van een betere belasting van de inkomsten uit vermogens, van een bepaalde CO2-energiesaks.

Wij weten dat dit nog veel discussie zal vergen. In het kader van het Belgische voorzitterschap bij de Europese Unie verwachten wij zeer concrete voorstellen. Als wij die niet kunnen verwachten van de regering, dan zullen wij zelf stappen zetten naar een rechtvaardig fiscaal systeem. Tussen dit en een jaar zullen wij zelf voorstellen formuleren om in die richting te gaan want dit is volgens ons fundamenteel voor een nieuwe rechtvaardige maatschappij.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU) : Mijnheer Tavernier, u hebt een lijst gegeven van de punten die in de

regeringsverklaring niet of niet voldoende terug te vinden zijn. U hebt ook gesproken over het niet-stemrecht voor de migranten. Hoe staat u tegenover het beleid van deze meerderheid inzake de regularisatie van de "mensen zonder papieren" en het uitwijzingsbeleid dat in het verleden door u op felle kritiek werd onthaald ? Wat is uw standpunt terzake ?

De heer **Jef Tavernier** (ECOLO-AGALEV) : Uit het regeerakkoord blijkt dat een aantal stappen in de goede richting worden gezet. U hebt het over de regularisatie. Ik juich dit systeem niet toe, ik zeg niet dat hiermee alles is opgelost.

Het is beperkt, maar het gaat een stap verder dan onder de vorige regering waarvan de CVP deel uitmaakte. Dit is een stap in de goede richting en uiteraard zullen wij gebruik maken van ons parlementair recht om ook over concrete gevallen te spreken.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Mijnheer Tavernier, ik zal u een goede raad geven. Als u in de toekomst een toespraak wil houden en u wenst zich aan de u toegemeten tijd te houden, dan kunt u zich beter beperken tot de punten waarmee u het wel eens bent. Uw toespraak wordt dan al de helft korter.

De **voorzitter** : We horen hier een man met ervaring spreken.

Gelieve uw betoog af te ronden, mijnheer Tavernier.

De heer **Jef Tavernier** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer Tant, als u mij niet had onderbroken, was ik al klaar geweest.

Dames en heren van de regering, collega's, u begrijpt dat de groenen een uitgebreide parlementaire werking zullen ontplooiën en dat wij ons zullen aandienen als een actieve fractie. Wij zullen deze regering een waakzaam vertrouwen schenken.

De **voorzitter** : Collega's, als het parlement zich aan de discipline houdt, verloopt alles uitstekend.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- *La séance est levée à 12.30 heures. Prochaine séance plénière jeudi 15 juillet 1999 à 14.15 heures.*

- *De vergadering wordt gesloten om 12.30 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 15 juli 1999 uur om 14.15 uur.*

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
JEUDI 15 JUILLET 1999

COMMUNICATIONS

GOUVERNEMENT

Rapports

Par lettre du 28 juin 1999, le ministre des Finances transmet, en exécution de l'article 36 de l'arrêté royal n° 150 du 18 mars 1935, le rapport sur les opérations de la Caisse des dépôts et consignations pour l'année 1998.

Par lettre du 28 juin 1999, le ministre des Finances transmet, en exécution de l'article 7 de la loi du 2 août 1955, modifiée par la loi du 4 avril 1995 portant des dispositions fiscales et financières, le rapport sur les opérations d'amortissement de la Dette publique effectuées en 1998.

Par lettre du 30 juin 1999, le ministre des Transports transmet, conformément à l'article 27, §3, 1er alinéa, de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, les comptes annuels 1998, le rapport de gestion et le rapport du collège des commissaires de l'entreprise publique autonome "BIAC".

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

COUR D'ARBITRAGE

Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

-l'arrêt n° 73/99 rendu le 30 juin 1999 concernant la question préjudicielle relative aux articles 620 et 621 du Code judiciaire, posée par la cour d'appel de Liège par arrêt du 25 mars 1998, en cause de la société de droit luxembourgeois SA Le Foyer et R. Trienekens contre la SA Axa Belgium et autres;

(n° du rôle : 1316)

-l'arrêt n° 74/99 rendu le 30 juin 1999 concernant le recours en annulation partielle de l'article 6, § 1er, alinéas 3 et 4, de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, inséré par l'article 2 de la loi du 12 décembre 1997 prévoyant l'apposition de certaines mentions sur la carte d'identité visée à l'article 6, §1er, de la loi précitée du 19 juillet 1991, et réglant l'emploi des langues pour ces mentions, introduit par le gouvernement flamand;

(n° du rôle : 1360)

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
DONDERDAG 15 JULI 1999

MEDEDELINGEN

REGERING

Verslagen

Bij brief van 28 juni 1999 zendt de minister van Financiën, overeenkomstig artikel 36 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935, het verslag over betreffende de verrichtingen van de Deposito- en Consignatiekas voor het jaar 1998.

Bij brief van 28 juni 1999 zendt de minister van Financiën, overeenkomstig artikel 7 van de wet van 2 augustus 1955, gewijzigd bij de wet van 4 april 1995 houdende fiscale en financiële bepalingen, het verslag over betreffende de amortisatieverrichtingen van de Rijksschuld voor het jaar 1998.

Bij brief van 30 juni 1999 zendt de minister van Vervoer, overeenkomstig artikel 27, § 3, lid1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, de jaarrekeningen 1998, het beleidsverslag en het verslag van het college van commissarissen van het autonoom overheidsbedrijf "BIAC" over.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek

ARBITRAGEHOF

Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

-het arrest nr. 73/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 620 en 621 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door het hof van beroep te Luik bij arrest van 25 maart 1998, inzake de vennootschap naar Luxemburgs recht "SA Le Foyer" en R. Trienekens tegen de NV Axa Belgium en anderen;

(rolnummer : 1316)

-het arrest nr. 74/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 6, § 1, derde en vierde lid, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 12 december 1997 tot bepaling van het aanbrengen van sommige vermeldingen op de identiteitskaart bedoeld in artikel 6, §1, van de voormelde wet van 19 juli 1991, en tot regeling van het taalgebruik voor deze vermeldingen, ingesteld door de Vlaamse regering;

(rolnummer : 1360)

-l'arrêt n° 75/99 rendu le 30 juin 1999 concernant la question préjudicielle relative aux articles 63, 67, 152, 153 et 182 du Code d'instruction criminelle et 811 à 814 du Code judiciaire, posée par le tribunal correctionnel de Gand par jugement du 9 juin 1998, en cause du ministère public contre M. Alexander et T. Dhont;

(n° du rôle : 1362)

-l'arrêt n° 76/99 rendu le 30 juin 1999 concernant la question préjudicielle relative à l'article 1er ter de la loi du 30 juin 1971 relative aux amendes administratives applicables en cas d'infraction à certaines lois sociales, inséré par l'article 76 de la loi du 13 février 1998 portant des dispositions en faveur de l'emploi, posée par le tribunal du travail de Namur par jugement du 1er juillet 1998, en cause de L. Versolato contre l'Etat belge;

(n° du rôle : 1374)

-l'arrêt n° 78/99 rendu le 30 juin 1999 concernant la question préjudicielle relative à la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, telle qu'elle a été remplacée par la loi du 1er juillet 1964, posée par le tribunal de première instance de Gand par ordonnance du 29 juillet 1998, en cause de C.C. contre l'Etat belge;

(n° du rôle : 1383)

-l'arrêt n° 79/99 rendu le 30 juin 1999 concernant la question préjudicielle relative à l'article 17, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, posée par le Conseil d'Etat par arrêt du 23 octobre 1998, en cause de V. Lescot contre la Région wallonne;

(n° du rôle : 1456)

-l'arrêt n° 80/99 rendu le 30 juin 1999 concernant la question préjudicielle relative à l'article 57, § 2, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, modifié par l'article 65 de la loi du 15 juillet 1996, posée par le tribunal du travail de Gand par jugement du 10 avril 1998, en cause de Z. Buric contre le centre public d'aide sociale de Gand;

(n° du rôle : 1330)

-l'arrêt n° 81/99 rendu le 30 juin 1999 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 2262 du Code civil et à l'article 26 du titre préliminaire du Code de procédure pénale, posées par la Cour de cassation par arrêt du 29 mai 1998, en cause de C. Fiévet contre H. De Roeck.

(n° du rôle : 1350)

Pour information

Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

-les questions préjudicielles relatives à l'article 8, alinéa 1er, de l'arrêté-loi du 14 septembre 1918 concernant la législation pénale, l'article 10bis de la loi du 17 avril 1878 contenant la législation pénale et l'article 19, alinéa 2, de la loi du 15 juin 1899 comprenant le titre 1er du Code de procédure pénale militaire, posées par la Cour de cassation par arrêt du 14 avril 1999 en cause de R. Maes;

(n° du rôle : 1671)

-het arrest nr. 75/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 63, 67, 152, 153 en 182 van het Wetboek van Strafvordering en 811 tot 814 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de correctionele rechtbank te Gent bij vonnis van 9 juni 1998, inzake het openbaar ministerie tegen M. Alexander en T. Dhont;

(rolnummer : 1362)

-het arrest nr. 76/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 1ter van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten, ingevoegd bij artikel 76 van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling, gesteld door de arbeidsrechtbank te Namen bij vonnis van 1 juli 1998, inzake L. Versolato tegen de Belgische Staat;

(rolnummer : 1374)

-het arrest nr. 78/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over de prejudiciële vraag betreffende de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, zoals vervangen bij de wet van 1 juli 1964, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Gent bij beschikking van 29 juli 1998, inzake C.C. tegen de Belgische Staat;

(rolnummer : 1383)

-het arrest nr. 79/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 17, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gesteld door de Raad van State bij arrest van 23 oktober 1998, inzake V. Lescot tegen het Waalse Gewest;

(rolnummer : 1456)

-het arrest nr. 80/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 57, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals gewijzigd bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1996, gesteld door de arbeidsrechtbank te Gent bij vonnis van 10 april 1998, inzake Z. Buric tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te Gent;

(rolnummer : 1330)

-het arrest nr. 81/99 uitgesproken op 30 juni 1999 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 2262 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 26 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 29 mei 1998, inzake C. Fiévet tegen H. De Roeck.

(rolnummer : 1350)

Ter kennisgeving

Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

-de prejudiciële vragen over artikel 8, eerste lid, van de besluitwet van 14 september 1918 betreffende de strafwetgeving, artikel 10bis van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, en artikel 19, tweede lid, van de wet van 15 juni 1899 houdende de eerste titel van het Wetboek van militaire strafvordering, gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 14 april 1999, inzake R. Maes;

(rolnummer : 1671)

-la question préjudicielle relative à l'article 24, § 5, du décret de la Communauté française du 6 juin 1994 fixant le statut des membres du personnel subsidié de l'enseignement officiel subventionné, posée par le Conseil d'Etat par arrêt du 21 avril 1999, en cause de C.Landrieu contre la commune de Colfontaine;

(n° du rôle : 1672)

-les questions préjudicielles relatives aux articles 17, 20, 21 et suivants de la loi du 17 juillet 1963 relative à la sécurité sociale d'outre-mer, posées par le tribunal du travail de Bruxelles par jugements du 20 mai 1999, en cause de S. Moreau et L. Meunier contre l'Office national de sécurité sociale d'outre-mer; l'ordonnance de jonction de ces affaires;

(n°s du rôle : 1692 et 1693)

-la question préjudicielle relative à l'article 42 et 30ter, § 6, B, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, posée par la cour du travail d'Anvers par arrêt du 4 juin 1999, en cause de l'Office national de sécurité sociale contre la SA Peetermans;

(n° du rôle : 1702)

-les questions préjudicielles relatives à l'article 57, § 2, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, tel qu'il a été inséré par la loi du 30 décembre 1992, posées par la Cour de cassation par arrêt du 29 mars 1999, en cause de l'Etat belge contre S.Gurmeet et le centre public d'aide sociale de Liège et le tribunal du travail de Liège par jugement du 4 juin 1999, en cause de J. Bombil Osenge contre le centre public d'aide sociale de Liège; l'ordonnance de jonction de ces affaires.

(n°s du rôle : 1665 et 1704)

Pour information

-de prejudiciële vraag over artikel 24, §5, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, gesteld door de Raad van State bij arrest van 21 april 1999, inzake C. Landrieu tegen de gemeente Colfontaine;

(rolnummer : 1672)

-de prejudiciële vragen over de artikelen 17, 20, 21 en volgende van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid, gesteld door de arbeidsrechtbank te Brussel bij vonnissen van 20 mei 1999, inzake S. Moreau en L. Meunier tegen de Nationale Dienst voor overzeese sociale zekerheid; de beschikking tot samenvoeging van deze zaken;

(rolnummers : 1692 en 1693)

-de prejudiciële vraag over de artikelen 42 en 30ter, § 6, B, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gesteld door het arbeidshof te Antwerpen bij arrest van 4 juni 1999, inzake de Rijksdienst voor sociale zekerheid tegen de NV Peetermans;

(rolnummer : 1702)

-de prejudiciële vragen over artikel 57, §2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals ingevoegd bij de wet van 30 december 1992, gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 29 maart 1999, inzake de Belgische Staat tegen S. Gurmeet en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Luik en door de arbeidsrechtbank te Luik bij vonnis van 4 juni 1999, inzake J. Bombil Osenge tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Luik; de beschikking tot samenvoeging van deze zaken.

(rolnummers : 1665 en 1704)

Ter kennisgeving

COUR DES COMPTES

Préfiguration des résultats de l'exécution du budget de l'Etat 1998

Par lettre du 28 mai 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet, en application de l'article 77 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, la préfiguration des résultats de l'exécution du budget de l'Etat pour 1998.

Distribution (n°s 16/1 et 2)

REKENHOF

Voorafbeelding van de resultaten van de uitvoering van de Staatsbegroting 1998

Bij brief van 28 mei 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof, ter uitvoering van artikel 77, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, de voorafbeelding van de resultaten van de uitvoering van de Staatsbegroting voor 1998 over.

Rondgedeeld (nrs. 16/1 en 2)

RAPPORTS ET COMPTES ANNUELS

"Bond van grote en van jonge gezinnen"

Par lettre du 3 juin 1999, le "Bond van grote en van jonge gezinnen" transmet son rapport annuel 1998.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

JAARVERSLAGEN EN -REKENINGEN

Bond van grote en van jonge gezinnen

Bij brief van 3 juni 1999 zendt de Bond van grote en van jonge gezinnen zijn jaarverslag 1998 over.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek

Province d'Anvers

Par lettre du 28 juin 1999, le receveur provincial de la province d'Anvers transmet, en application de l'article 68 de la loi provinciale, les comptes sommaires par nature et dépenses pour l'année 1998.

Dépôt au greffe

Office national du Ducroire

Par lettre du 7 juillet 1999, le directeur général de l'Office national du Ducroire transmet le rapport annuel 1998 de l'Office national du Ducroire.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

Société nationale des chemins de fer belges

La Société nationale des chemins de fer belges a transmis son rapport annuel 1998.

Distribution

PetroFina

Le président de la direction de PetroFina a transmis le rapport annuel 1998.

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

Institut des réviseurs d'entreprises

L'Institut des réviseurs d'entreprises a transmis son rapport annuel 1998.

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

CONSTITUTION

"Vlaams Parlement"

Par message du 6 juillet 1999, le Vlaams Parlement fait connaître qu'il s'est constitué en sa séance de ce jour.

Conseil de la Communauté germanophone

Par message du 6 juillet 1999, le Conseil de la Communauté germanophone fait connaître qu'il s'est constitué en sa séance de ce jour.

Pour information

"Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft"

Mit Schreiben vom 6 Juli 1999 teilt der Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft mit, dass er sich in seiner Sitzung vom 6 Juli 1999 konstituiert hat.

Zur Kenntnisnahme

Provincie Antwerpen

Bij brief van 28 juni 1999 zendt de provincieontvanger van de provincie Antwerpen, met toepassing van artikel 68 van de provinciewet, de rekeningen voor 1998 over, kort samengevat volgens de aard van ontvangen en uitgaven.

Ingediend ter griffie

Nationale Delcrederedienst

Bij brief van 7 juli 1999 zendt de directeur-generaal van de Nationale Delcrederedienst het jaarverslag 1998 van de Nationale Delcrederedienst over.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek

Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen

De Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen heeft zijn jaarverslag 1998 overgezonden.

Rondgedeeld

PetroFina

De voorzitter van de directie van PetroFina heeft het jaarverslag 1998 overgezonden.

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

Instituut der bedrijfsrevisoren

Het Instituut der bedrijfsrevisoren heeft zijn jaarverslag 1998 overgezonden.

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

CONSTITUTIE

Vlaams Parlement

Bij brief van 6 juli 1999 deelt het Vlaams Parlement mee dat hij zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

"Conseil de la Communauté germanophone"

Bij brief van 6 juli 1999 deelt de Raad van de Duitstalige Gemeenschap mee dat hij zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Ter kennisgeving

"Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft"

Mit Schreiben vom 6 Juli 1999 teilt der Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft mit, dass er sich in seiner Sitzung vom 6 Juli 1999 konstituiert hat.

Zur Kenntnisnahme

Sommaire

Jeudi 15 juillet 1999, matin - 003

COMMUNICATIONS	0
DISCUSSION DE LA DECLARATION GOUVERNEMENTALE	0
- <i>orateurs</i> : MM. De Clerck, Poncelet, Coveliers, Vandeurzen	
- fait personnel	0
- <i>orateurs</i> : MM. Coveliers, Eerdeken, Tavernier, De Clerck, Vandeurzen, Mme D'Hondt, MM. Bourgeois, Van Hoorebeke, Tant	

ANNEXE	0
COMMUNICATIONS	0
GOUVERNEMENT	0
RAPPORTS	0
COUR D'ARBITRAGE	0
ARRETS	0
QUESTIONS PREJUDICIELLES	0
COUR DES COMPTES	0
PREFIGURATION DES RESULTATS DE L'EXECUTION DU BUDGET DE L'ETAT 1998	0
RAPPORTS ET COMPTES ANNUELS	0
"BOND VAN GROTE EN VAN JONGE GEZINNEN"	0
PROVINCE D'ANVERS	0
OFFICE NATIONAL DU DUCROIRE	0
SOCIETE NATIONALE DES CHEMINS DE FER BELGES	0
PETROFINA	0
INSTITUT DES REVISEURS D'ENTREPRISES	0
CONSTITUTION	0
"VLAAMS PARLEMENT"	0
CONSEIL DE LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE	0
"RAT DER DEUTSCHSPRACHIGEN GEMEINSCHAFT"	0

Inhoud

Donderdag 15 juli 1999, voormiddag - 003

MEDEDELINGEN	0
BESPREKING VAN DE REGERINGSVERKLARING	0
- <i>sprekers</i> : de heren De Clerck, Poncelet, Coveliers, Vandeurzen	
- persoonlijk feit	0
- <i>sprekers</i> : de heren Coveliers, Eerdeken, Tavernier, De Clerck, Vandeurzen, mevrouw D'Hondt, de heren Bourgeois, Van Hoorebeke, Tant	

BIJLAGE	0
MEDEDELINGEN	0
REGERING	0
VERSLAGEN	0
ARBITRAGEHOF	0
ARRESTEN	0
PREJUDICIELE VRAGEN	0
REKENHOF	0
VOORAFBEELDING VAN DE RESULTATEN VAN DE UITVOERING VAN DE STAATSBEGROTING 1998	0
JAARVERSLAGEN EN -REKENINGEN	0
BOND VAN GROTE EN VAN JONGE GEZINNEN	0
PROVINCIE ANTWERPEN	0
NATIONALE DELCREDEREDIENST	0
NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE SPOORWEGEN	0
PETROFINA	0
INSTITUUT DER BEDRIJFSREVISOREN	0
CONSTITUTIE	0
VLAAMS PARLEMENT	0
"CONSEIL DE LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE"	0
"RAT DER DEUTSCHSPRACHIGEN GEMEINSCHAFT"	0